



EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2011.11.15.
COM(2011) 747 végleges

2011/0361 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EK rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SEC(2011) 1354 végleges}

{SEC(2011) 1355 végleges}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

A hitelminősítő intézetek fontos szereplői a pénzügyi piacoknak, megfelelő jogi keretek alá kell vonni őket. A hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EK rendelet¹ 2010. december 7-től teljes mértékben alkalmazandó. A rendelet alapján a hitelminősítő intézeteknek szigorú magatartási szabályoknak kell megfelelniük az esetleges összeférhetlenségek kezelése, illetve a minősítések és a minősítési folyamat magas színvonalának és a megfelelő mértékű átláthatóságának biztosítása érdekében. A már meglévő hitelminősítő intézeteknek kérelmezniük kellett a nyilvántartásba vételüket, és 2010. szeptember 7-ig eleget kellett tenniük a rendelet követelményeinek.

A hitelminősítő intézetekről szóló rendelet 2011. június 1-jén hatályba lépett módosítása² (513/2011/EU rendelet) kizárólagos felügyeleti hatáskörökkel ruházta fel az Európai Értékpapír-piaci Hatóságot (EÉPH) az EU-ban nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek tekintetében a nyilvántartásba vételük és európai szintű felügyeletük központosítása és egyszerűsítése érdekében.

Noha jó alapot képez, a hitelminősítő intézetekről szóló, hatályos rendelet a hitelminősítői tevékenységekhez kapcsolódó számos kérdést és a minősítések felhasználását nem szabályozza kellőképpen. Ezek konkrétan a hitelminősítéseknek a pénzügyi piacok szereplői általi túlzott figyelembevételéhez, a hitelminősítői piac magas fokú koncentráltságához, a hitelminősítő intézeteknek a befektetőkkel szemben fennálló polgári jogi felelősségéhez, a „kibocsátó fizet” modell tekintetében felmerülő összeférhetlenségekhez, valamint a hitelminősítő intézetek részvényesi szerkezetéhez kapcsolódnak. A hitelminősítő intézetekről szóló hatályos rendelet nem foglalkozik külön továbbá az államadósság-minősítések sajátosságaival, amelyek a mostani államadósság-válság kapcsán váltak érzékelhetővé.

E nyitva hagyott kérdésekre az Európai Bizottság a 2010. június 2-i közleményében³ („A pénzügyi szolgáltatások szabályozása a fenntartható növekedésért”), továbbá a Bizottság szolgálatainak egy 2010. november 5-i konzultációs anyagában⁴ hívta fel a figyelmet, rámutatva egyúttal a hitelminősítő intézetekről szóló rendelet célirányos felülvizsgálatának indokoltságára, amelynek ez a javaslat tesz eleget.

Az Európai Parlament 2011. június 8-án a hitelminősítő intézetekről szóló nem jogalkotási állásfoglalást⁵ fogadott el. A jelentés a hitelminősítő intézetek szabályozási keretének megerősítése és a minősítések túlzott figyelembevételéből fakadó kockázat csökkentésére irányuló intézkedések szükségessége mellett foglal állást. Az Európai Parlament támogatja többek között az államadósság-minősítésekre vonatkozó nyilvánosságra hozatali követelmények megerősítését, az európai minősítési mutató létrehozását, a strukturált pénzügyi eszközökre vonatkozó információk fokozott nyilvánosságát és hitelminősítő

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1060/2009/EK rendelete (2009. szeptember 16.) a hitelminősítő intézetekről, HL L 302., 2009.11.17.

² Az Európai Parlament és a Tanács 513/2011/EU rendelete (2011. május 11.) a hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EK rendelet módosításáról, HL L 145, 2011.5.31.

³ COM(2010) 301 végleges.

⁴ A következő címen érhető el: http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2010/cra_en.htm.

⁵ <http://www.europarl.europa.eu/oeil/FindByProcnum.do?lang=en&procnum=INI/2010/2302>.

intézetek polgári jogi felelősségét. Az Európai Parlament a verseny ösztönzését is fontos feladatnak tekintette, és úgy vélte, hogy a Bizottságnak meg kellene vizsgálnia és értékelnie kellene egy független európai hitelminősítő intézet létrehozásának lehetőségét.

A 2010. szeptember 30 és október 1-jei informális ECOFIN-ülésen az Európai Unió Tanácsa megállapította, hogy további erőfeszítésekre van szükség a hitelminősítő intézetekhez kapcsolódó számos kérdés, például a hitelminősítések túlzott figyelembevétele és a hitelminősítők díjazási modelljéből fakadó összeférhetlenségek kockázatának rendezése érdekében. Az Európai Tanács 2011. október 23-i ülésén arra a következtetésre jutott, hogy előrelépésre van szükség a hitelminősítések túlzott figyelembe vételének csökkentése terén.

A tagállamok pénzügyminisztériumainak képviselőiből álló európai értékpapír-bizottság és az európai bankbizottság 2010. november 9-i és 2011. szeptember 19-i üléseik során a hitelminősítő intézetek szabályozási kereteinek további megerősítésének szükségességéről tárgyalt.

Nemzetközi szinten a Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB) 2010 októberében bocsátotta ki a külső hitelminősítések hatóságok és pénzügyi intézmények általi figyelembevételének mérséklésére irányuló elveit⁶. Ezen elvek alapján meg kell szüntetni vagy fel kell váltani a jogszabályokban az ilyen minősítésekre való hivatkozást, ha rendelkezésre állnak a hitelképesség megfelelő alternatív standardjai, valamint elő kell írni a befektetők számára, hogy készítsenek saját hitelminősítést. A G20-ak 2010. novemberi szöuli csúcstalálkozóján megerősítették ezeket az elveket.

A bankokra vonatkozó szabályozás nemrég előterjesztett reformjának keretében a Bizottság kitért a pénzügyi intézményeknek a minősítésekre történő túlzott hagyatkozása által jelentett problémára is⁷. A Bizottság olyan szabály bevezetését javasolta, amely alapján a bankoknak és a befektetési vállalkozásoknak maguknak kellene felmérniük azon szervezetek és pénzügyi eszközök hitelkockázatát, amelyekbe befektetnek, és nem egyszerűen csak külső minősítésekre támaszkodni ilyen tekintetben. Hasonló rendelkezést javasolt a Bizottság az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokról (ÁÉKBV) és az alternatív befektetésialap-kezelőkről szóló irányelvek⁸ módosításának tervezetében, amelyeket a Bizottság e rendeletjavaslattal párhuzamosan terjesztett elő.

2. KONZULTÁCIÓ AZ ÉRDEKELTEKKEL; HATÁSVIZSGÁLAT

Az Európai Bizottság 2010. november 5. és 2011. január 7. között nyilvános konzultációt folytatott, amelynek során bemutatta a feltárt kérdések kezelésére szolgáló különböző megoldásokat. Az érdekeltektől beérkező megközelítőleg 100 észrevételt a Bizottság

⁶ http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_101027.pdf.

⁷ A Bizottság 2011. július 20-i irányelv-javaslat a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, valamint a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről szóló 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, COM(2011) 453 végleges. Lásd a 77. cikk b) pontját.

⁸ A Bizottság 2011. november 15-i irányelv-javaslat az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek és az alternatív befektetésialap-kezelőkről szóló 2011/61/EU irányelvnek a hitelminősítések túlzott figyelembevétele tekintetében történő módosításáról, COM(2011) xxx végleges.

figyelembe vette e javaslat kidolgozásakor. A konzultációs anyag kapcsán beérkezett válaszok összefoglalója az alábbi címen érhető el:

http://ec.europa.eu/internal_market/securities/docs/agencies/summary-responses-cra-consultation-20110704_en.pdf.

Július 6-án a bizottsági szolgálatok kerekasztal-beszélgetést szerveztek, hogy megismerhessék az érintettek további észrevételeit e kérdésekkel kapcsolatban. A kerekasztal-megbeszélés összefoglalója az alábbi címen érhető el:

http://ec.europa.eu/internal_market/securities/docs/agencies/roundtable_en.pdf.

E javaslatra vonatkozóan hatásvizsgálat is készült, amely az alábbi címen érhető el:

http://ec.europa.eu/internal_market/securities/agencies/index_en.htm.

A hatásvizsgálat a következő problémákat tárta fel:

- a külső hitelminősítések alkalmazására vonatkozó, jogszabályokban rögzített követelmények, a külső hitelminősítéseknek a befektetők általi túlzott figyelembevétel a belső kockázatkezelés során, a minősítésekhez közvetlenül hozzákapcsolt befektetési stratégiák, továbbá a strukturált pénzügyi eszközökről rendelkezésre álló elégtelen információ a külső hitelminősítések túlzott figyelembevételét eredményezi, ami prociklikus és hirtelen kilengésekkel⁹ jellemzett tőkepiacokhoz vezet;
- az államadósság-minősítés nem kielégítő tárgyilagossága, teljessége és átláthatósága a minősítés túlzott figyelembevételével párosítva az államadósság-minősítések változása következtében fellépő hirtelen kilengésekhez és fertőzésekhez vezet;
- a hitelminősítési piac magas koncentrálttsága, a hitelminősítési piacra történő belépés magas korlátai, valamint a minősítési eredmények összehasonlíthatóságának hiánya korlátozza a választási szabadságot és a versenyt a minősítési piacon;
- a hitelminősítő intézetekről szóló rendeletet megsértő hitelminősítők által kibocsátott pontatlan minősítések miatt keletkező veszteségek kapcsán a felhasználók által érvényesíthető jogorvoslati lehetőségek elégtelensége;
- a „kibocsátó fizet” modellből, a tulajdonosi szerkezetből és az egyazon hitelminősítő intézettel folytatott hosszú távú kapcsolatból fakadó összeférhetlenségek miatt esetlegesen megkérdőjelezhető a hitelminősítő intézetek függetlensége; továbbá
- nem kellőképpen átgondolt hitelminősítési módszerek és folyamatok.

A javaslat átfogó célja a pénzügyi stabilitást övező kockázatok csökkentéséhez való hozzájárulás, továbbá a befektetőknek és az egyéb piaci szereplőknek a pénzügyi piacokba és a minősítések megbízhatóságába fektetett bizalmának helyreállítása. Különböző szakpolitikai

⁹ A hirtelen kilengéseket adott küszöbérték alá történő leminősítés váltja ki, ahol az egyes értékpapírok leminősítésének aránytalanul nagy tovaggyűrűző hatása lehet.

megoldások kerültek megfontolásra a feltárt problémák kezelése, illetve a hozzájuk tartozó egyedi célok elérése érdekében:

- a hirtelen kilengések által a pénzügyi intézményekre és piacokra kifejtett hatásoknak a mérséklése a külső minősítések túlzott figyelembevételének csökkentése révén;
- az államadósság-minősítések változásaihoz kapcsolódó fertőző hatások kockázatának csökkentése;
- a korlátozott kínálat és verseny miatt a hitelminősítési piac feltételeinek javítása a minősítések minőségének javítása érdekében;
- a befektetők jogorvoslati lehetőségének biztosítása, mivel jelenleg a hitelminősítő intézetekről szóló rendeletet megsértő hitelminősítők által kibocsátott minősítések miatt keletkező veszteségek kapcsán a felhasználók által érvényesíthető jogorvoslati lehetőségek nem kielégítőek; továbbá
- a minősítések színvonalának javítása a hitelminősítő intézetek függetlenségének megerősítése és a megbízható hitelminősítési folyamatok és módszerek előmozdítása révén. Jelenleg a „kibocsátó fizet” modellből, a tulajdonosi szerkezetből és az ugyanazon hitelminősítő intézettel folytatott hosszú távú üzleti kapcsolatból fakadó összeférhetlenségek miatt esetlegesen megkérdőjelezhető a hitelminősítő intézetek függetlensége.

A célszerűnek tartott szakpolitikai megoldási lehetőségeket a 3.4. szakasz mutatja be, illetve ezeket tükrözi e javaslat. A várakozások szerint e megoldások azáltal mérséklik a külső minősítéseknek a pénzügyi intézmények általi túlzott figyelembevételét, hogy csökkentik a külső minősítések jelentőségét a pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos jogszabályokban. Másrészt a kibocsátóknak a strukturált pénzügyi termékekből képzett mögöttes eszközhalmazaira vonatkozó tájékoztatási kötelezettsége várhatóan segítséget fog nyújtani a befektetőknek saját hitelkockázat-értékeléseik elkészítésében, ahelyett, hogy kizárólag a külső minősítésekre lennének utalva.

Az államadósság-minősítések átláthatósága és minősége az alapul szolgáló információk ellenőrzésén és a minősítéshez tartozó teljes kutatási jelentés közzétételén keresztül javulni fog. A minősítési besorolásokra vonatkozó közös standardok és az európai minősítési mutató (EURIX) előmozdítása által könnyebbé válik a különböző intézetektől származó minősítések összehasonlítása, és ez várhatóan bővíteni fogja a választási lehetőségeket és optimalizálni fogja a piaci struktúrát. A hitelminősítő intézetek kötelező rotációja nemcsak, hogy jelentősen mérsékli majd a hitelminősítő intézetek függetlenségét veszélyeztető, a hitelminősítő intézet és a kibocsátó közötti hosszú távú üzleti kapcsolatból fakadó bizalmas viszony kockázatait, hanem egyben számottevő pozitív hatással jár majd a minősítési piac kínálati választékának javulása tekintetében is, hiszen több üzleti lehetőséget teremt a kisebb hitelminősítő intézetek számára.

A befektetők védelme tekintetében a hitelminősítő intézetekkel szembeni jogorvoslat lehetőségének megteremtése erős ösztönzésül kell szolgáljon a hitelminősítő intézeteknek ahhoz, hogy eleget tegyenek a jogi kötelezettségeknek és biztosítsák a minősítések magas színvonalát. A minősítések függetlensége javulni fog egyrészt azon követelmény bevezetése által, amelynek értelmében a kibocsátóknak rendszeres időközönként meg kell változtatniuk a hitelminősítőjüket, másrészt a hitelminősítő intézetek tulajdonosi szerkezetére vonatkozó

függetlenségi követelmények erősítése által. A hitelminősítő intézetek számára ki kell zárni annak lehetőségét is, hogy kérésre a kibocsátót és annak termékeit is minősítsék egyidejűleg.

A minősítések átláthatósága és minősége javítható a minősítési módszerek nyilvánosságára vonatkozó szabályok erősítésével és a minősítési módszerek kidolgozására és jóváhagyására szolgáló folyamat bevezetésével – amely a hitelminősítő intézetek számára követelményként írná elő többek között a minősítési módszereik megváltoztatásának okaival kapcsolatos tájékoztatást és a változtatások indokolását – valamint a kibocsátóknak a minősítés közzétételét megelőző, kellő időpontban történő tájékoztatásával.

A költségek tekintetében a pénzügyi vállalkozásoknál többletköltségek merülnek fel a belső kockázatkezelésük javításával összefüggő követelményekből és a belső minősítési modelleknek szabályozói célból való felhasználásából kifolyólag, illetve a kibocsátóknál a tájékoztatási követelmények miatt. A hitelminősítő intézeteknél visszatérő többletköltségek jelentkeznek majd az államadósság-minősítésekhez kapcsolódó fertőző hatások mérséklésével felmerülő megfelelési költségek tekintetében is. A verseny fokozására irányuló intézkedések ugyanakkor nem növelik számottevően a hitelminősítő intézetek költségeit. A hitelminősítő intézeteknek a befektetőkkel szembeni polgári jogi felelősségével kapcsolatos szakpolitikai lehetőség várhatóan megfelelési költséget idéz elő a polgári jogi felelősségre kötendő biztosítás miatt, vagy, ha ilyen biztosítás nem köthető, amiatt, mert pénzügyi tartalékot kell képezni a befektetők esetleges követeléseinek kielégítésére. A hitelminősítő intézetek függetlenségével foglalkozó, kívánatosnak tartott szakpolitikai megoldások várhatóan nem járnak jelentős költségekkel.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

3.1. Jogalap

A javaslat az EUMSZ 114. cikkén alapul.

3.2. Szubszidiaritás, arányosság

A szubszidiaritás elve (az EUSZ 5. cikkének (3) bekezdése) szerint uniós szintű intézkedésre csak abban az esetben kerülhet sor, ha a kitűzött célokat a tagállamok önállóan nem képesek kielégítően megvalósítani, tehát a tervezett intézkedések nagyságrendje vagy hatásai miatt azok az EU szintjén jobban megvalósíthatók. A hitelminősítői iparág világméretű. Egy adott tagállamban működő hitelminősítő intézet minősítéseit a piaci szereplők Európa-szerte felhasználják, illetve figyelembe veszik. Ha egy tagállamban hibás vagy nem létezik a hitelminősítő intézetek szabályozási kerete, az az egész EU-ban hátrányosan érintheti a piaci szereplőket és a pénzügyi piacokat. A befektetőknek és a piacoknak az esetleges hiányosságokkal szembeni védelme érdekében ezért az EU egészében alkalmazandó, megbízható szabályozási előírásokra van szükség. A hitelminősítő intézetek tekintetében ezért bármilyen további intézkedésre az uniós szintű fellépés a legalkalmasabb.

A javasolt módosítások az EUSZ 5. cikkének (4) bekezdése szerint arányosak is. Az intézkedések nem lépik túl a célok eléréséhez szükséges mértéket. A hitelminősítő intézetek függetlenségének feltételei különös mértékben javulnak azáltal, hogy: a kibocsátóknak rendszeresen cserélniük kell majd a hitelminősítő intézetet, amelynek fizetnek a hitelminősítések kibocsátásáért, és különböző hitelminősítő intézeteket kell kiválasztaniuk a kibocsátóra, illetve annak hitelviszonyt megtestesítő értékpapírijaira vonatkozó

hitelminősítések kibocsátása céljából. Jóllehet ezek a kötelezettségek korlátozzák az üzleti szabadságot, arányosak a kitűzött célokkal és figyelembe veszik a szabályozási környezetet. A követelmények csak a bizonyos feltételek (a „kibocsátó fizet” modell) szerint működő, egyes szabályozott intézmények (hitelminősítő intézetek) által nyújtott közérdekű szolgáltatások (szabályozási célból felhasználható hitelminősítések) tekintetében, és a rotáció esetében ideiglenes jelleggel alkalmazandók. A hitelminősítő intézeteket ugyanakkor nem korlátozzák abban, hogy hitelminősítési szolgáltatásokat nyújtsanak piaci alapon: az olyan hitelminősítő intézet, amely számára előírták, hogy tartózkodjon a hitelminősítési szolgáltatások nyújtásától valamely kibocsátó tekintetében, továbbra is végezhet hitelminősítést más kibocsátók számára. Olyan piaci környezetben, ahol a rotációs szabály minden szereplőre egységesen alkalmazandó, üzleti lehetőségek mindig fognak adódni, hiszen a kibocsátók mindegyikének cserélnie kell a hitelminősítő intézetét. Ezen felül a hitelminősítő intézetek meglévő tapasztalatukat felhasználva bármikor kibocsáthatnak ugyanazon kibocsátóra vonatkozó, nem kezdeményezett hitelminősítést.

A módosítások arra is kitérnek, hogy a befektetők és a nagy hitelminősítő intézetek korlátozva legyenek bizonyos befektetési döntéseket tekintve. A valamely hitelminősítő intézetben legalább 5%-os részesedéssel rendelkező befektetőknek nem lehet 5%-nál nagyobb részesedése bármely másik hitelminősítő intézetben. Ez a korlátozás a hitelminősítő intézetek látható függetlenségének garantálásához szükséges. E függetlenséget befolyásolhatja az, ha ugyanazon részvényesek vagy tagok jelentős összegeket fektetnek nem egy csoportba tartozó, különböző hitelminősítő intézetekbe, még akkor is, ha a szóban forgó részvényesek vagy tagok nincsenek olyan pozícióban, hogy jogi értelemben meghatározó befolyást vagy ellenőrzést gyakoroljanak. Annak figyelembevételével, hogy az EU-ban nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek tőzsdén nem jegyzett, és így kevésbé átlátható vállalatok, a kockázat még magasabbnak tekinthető. Annak érdekében azonban, hogy a hitelminősítő intézetekbe irányuló, teljes mértékben pénzügyinek tekinthető befektetésekre továbbra is legyen mód, az egyidejűleg egynél több hitelminősítő intézetbe történő befektetés korlátozása nem terjesztendő ki a befektetőtől független, annak befolyása alatt nem álló harmadik felek által irányított kollektív befektetési formákon keresztüli befektetésekre.

3.3. Az EUMSZ 290. és 291. cikkének való megfelelés

A Bizottság 2009. szeptember 23-án fogadta el az EBH, az EBFH és az EÉPH létrehozásáról szóló rendeletjavaslatokat. Ezzel kapcsolatban a Bizottság emlékeztetni kíván az európai felügyeleti hatóságokat létrehozó rendelet elfogadásakor az EUMSZ 290. és 291. cikkével összefüggésben tett nyilatkozatára, amely szerint: „A szabályozási standardok elfogadására vonatkozó eljárások tekintetében a Bizottság hangsúlyozza a pénzügyi szolgáltatási ágazatnak a Lámfalussy-rendszerből eredő egyedi jellegét, amelyet az EUMSZ-hez csatolt 39. nyilatkozat is kifejezetten elismer. A Bizottság azonban súlyos kétségeinek ad hangot azzal kapcsolatban, hogy a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és a végrehajtási intézkedések elfogadásakor betöltött szerepének a korlátozása összhangban van-e az EUMSZ 290. és 291. cikkével.”

3.4. A javaslat magyarázata

A javaslat 1. cikke módosítja a hitelminősítő intézetekről szóló rendeletet. A következő alszakaszok hivatkozásai – eltérő rendelkezés hiányában – a hitelminősítő intézetekről szóló rendelet módosított vagy új cikkeire hivatkoznak.

3.4.1. A rendelet alkalmazási körének kiterjesztése a hitelminősítési kilátások lefedése céljából

A hitelminősítések mellett a hitelminősítő intézetek „hitelminősítési kilátásokat” is közzétesznek, ezekkel véleményt nyilvánítanak egy-egy hitelminősítés várható jövőbeli elmozdulásának irányáról. A Bizottság javaslata a hitelminősítésekre vonatkozó szabályok hatályát – adott esetben – kiterjeszti a „hitelminősítési kilátásokra” is. A módosított szöveg többek között előírja a hitelminősítő intézetek számára, hogy adják meg azt az időtávot, amelyen belül a hitelminősítés módosítása várható (vö. az I. melléklet D szakasza II. része 2. pontjának f) alpontjával). A hitelminősítő intézetekről szóló rendelet ennek megfelelően módosul a következő helyeken: a 3. cikk, a 6. cikk (1) bekezdése, a 7. cikk (5) bekezdése, a 8. cikk (2) bekezdése és a 10. cikk (1) és (2) bekezdése; az I. melléklet B szakaszának 1., 3. és 7. pontja; a C. szakasz, 2., 3. és 7. pontja; a D. szakasz I. részének 1., 2., 4. és 5. pontja; és az E. szakasz I. részének 3. pontja. Adott esetben az alábbiakban részletezett módosítások is kiegészülnek a „hitelminősítési kilátás” fogalmának beillesztésével.

3.4.2. A hitelminősítések felhasználásával összefüggő módosítások

A hitelminősítő intézetekről szóló rendeletbe beillesztett új 5a. cikk bizonyos pénzügyi intézmények számára saját hitelkockázat-értékelések készítését írja elő. Ezáltal kellene elkerülniük azt, hogy kizárólag vagy mechanikusan a külső hitelminősítésekre hagyatkozzanak az eszközök hitelképességének megállapításakor. Ezen pénzügyi vállalkozások hitelminősítési folyamatainak megfelelőségét az illetékes hatóságoknak kell felügyelniük, ami kiterjed annak ellenőrzésére is, hogy a pénzügyi vállalkozások ne hagyatkozzanak túlzott mértékben a hitelminősítésekre. Ez a szabály a Pénzügyi Stabilitási Tanácsnak a hitelminősítő intézetek hitelminősítéseitől való függés csökkentésére 2010 októberében megfogalmazott elveiből ered.

Az új 5b. cikk alapján pedig az EÉPH, az EBH és az EBFH útmutatóikban, ajánlásaikban és a technikai standardok tervezeteiben nem hivatkozhatnak hitelminősítésekre, ha az ilyen hivatkozások esetlegesen azt váltják ki, hogy az illetékes hatóságok vagy pénzügyi piacok szereplői mechanikusan a hitelminősítésekre hagyatkoznának. Hatályban lévő iránymutatásaikat és ajánlásaikat is ennek megfelelően és legkésőbb 2013. december 31-ig ki kell igazítaniuk.

A többi módosítás a pénzügyi piacok szereplőinek a strukturált pénzügyi eszközök tekintetében a hitelminősítésekre történő túlzott hagyatkozásának kezelésére, illetve az ilyen eszközökre vonatkozó hitelminősítések minőségének növelésére irányul:

- A 8a. cikk: az új cikk a kibocsátók (illetve az értékpapírosítást kezdeményezők és a szponzorok) számára előírja a strukturált pénzügyi termékekre vonatkozó egyedi információk folyamatos közzétételét, különösen a strukturált pénzügyi eszközök alapjául szolgáló eszközhalmaz meghatározó elemeire vonatkozóan, ami ahhoz szükséges, hogy a befektetők elkészíthessék saját hitelkockázat-értékelésüket, és így ne kelljen külső minősítésekre hagyatkozniuk. Ezeket az információkat egy, az EÉPH által üzemeltetett központi honlapon keresztül kell közzétenni;
- A 8b. cikk: az új cikk a hitelminősítést megrendelő kibocsátók (vagy a velük kapcsolatban álló harmadik felek) számára két, egymástól független hitelminősítő intézet megbízását írja elő, amelyek egyidejűleg két, egymástól független hitelminősítést bocsátanak ki ugyanazon strukturált pénzügyi eszközre vonatkozóan.

Végezetül meg kell jegyezni, hogy a Bizottság egyidejűleg módosításokat javasol az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 2009. július 13-i 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvhez¹⁰, valamint az alternatív befektetésialap-kezelőkről szóló, 2011. június 8-i 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvhez is annak érdekében, hogy a hitelminősítésekre való túlzott hagyatkozás kerülésének elve beépüljön az említett irányelveket végrehajtó nemzeti szabályozásba is.

3.4.3. A hitelminősítő intézetek függetlenségével összefüggő módosítások

A módosítások ezen csoportja szigorúbb függetlenségi szabályokat állapít meg a „kibocsátó fizet” modell és a hitelminősítő intézetek részvényesi struktúrája vonatkozásában felmerülő összeférhetetlenségek kezelése céljából:

- A 6a. cikk: az új cikk alapján egy hitelminősítő intézet legalább 5%-os részesedéssel rendelkező tagja vagy részvényese nem rendelkezhet 5%-os vagy azt meghaladó mértékű részesedéssel másik hitelminősítő intézetben, kivéve, ha az érintett hitelminősítő intézetek ugyanazon csoportnak a tagjai;
- A 6b. cikk: az új cikk bevezet egy rotációs szabályt a kibocsátó által megbízott hitelminősítő intézetekre vonatkozóan (azaz a szabály nem vonatkozik a nem kezdeményezett hitelminősítésekre) mind maga a kibocsátó, mind az általa kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok tekintetében. A hitelminősítő intézet 3 évnél hosszabb időre nem bízható meg, illetve egy évnél hosszabb időre nem bízható meg, ha a kibocsátónak egymás után több mint tíz, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírját minősíti. Ez utóbbi szabály ugyanakkor nem eredményezheti azt, hogy a megbízás engedélyezett időszaka egy évnél rövidebb időszakra csökkenjen. Amennyiben a kibocsátó maga vagy az értékpapírja számára – akár jogi kötelezettsége miatt, akár önkéntes alapon – egynél több minősítést rendel meg, a hitelminősítők közül csak egynek kell rotálódnia. Az egyes hitelminősítő intézetek számára azonban a kapcsolat maximális hossza hat év. A távozó hitelminősítő intézet (vagy bármely másik hitelminősítő intézet, amely ugyanazon csoporthoz tartozik, vagy részvényesi kapcsolatban áll a távozó hitelminősítő intézettel) a megfelelő hosszúságú türelmi idő lejártáig nem minősítheti újból ugyanazon kibocsátót vagy annak értékpapírjait. Ez a cikk arról is rendelkezik, hogy távozó hitelminősítő intézet a releváns információkat tartalmazó átadás-átvételi dokumentációt készít a helyébe lépő hitelminősítő intézet számára;

A rotációs szabály várhatóan jelentősen csökkenti a „kibocsátó fizet” modellhez köthető esetleges összeférhetlenségi kérdéseket. A Bizottság továbbá folytatni fogja a hitelminősítő intézetek javadalmazási modelljei megfelelőségének ellenőrzését, és erről 2012. december 7-ig jelentést fog benyújtani, eleget téve a rendelet 39. cikke (1) bekezdésének. Ezzel összefüggésben a Bizottság messzebb menő megoldásokat is mérlegelni fog e kérdés kezelése tekintetében, miként azt teszik jelenleg más joghatóságok is, így például az Egyesült Államokban.

A 6b. cikk az államadósság-minősítésekre nem alkalmazandó;

¹⁰ HL L 302., 2009.11.17., 32. o.

- Az I. melléklet C. szakaszának 8. pontja a 7. cikk (4) bekezdése vonatkozásában: a hitelminősítő intézet személyzetének belső rotációjára vonatkozó szabályokat az új 6b. cikknek megfelelően kiigazították. Az új szabályok értelmében a vezető hitelminősítő elemző ugyanazon jogalany minősítésében négy évnél hosszabb ideig nem vehet részt, ami kizárja azt, hogy az érintett elemzők az ügyfél anyagaival együtt menjenek másik hitelminősítő intézethez. A belső rotációra vonatkozóan további szabályok kerültek megállapításra azon esetekre, amikor a hitelminősítő intézet nem kezdeményezett hitelminősítéseket vagy államadósság-minősítéseket bocsát ki;
- Az I. melléklet B. szakaszának 3. pontja: a rendelet megtiltana a hitelminősítő intézetek számára, hogy bizonyos helyzetekben – pl. egy minősített szervezetbe történő befektetés vagy egy minősített szervezet igazgatótanácsában fennálló tagság stb. esetén – hitelminősítéseket bocsássonak ki (vagy előírná a hitelminősítő intézet számára, hogy nyilvánosan jelezze, hogy a hitelminősítés befolyásolt lehet), ha a hitelminősítő intézet tőkéjének vagy szavazati jogainak több mint 10%-ával rendelkező, vagy a hitelminősítő intézet üzleti tevékenységére más módon jelentős befolyást gyakorolni képes személyek (a szabályok által már lefedett hitelminősítő és annak személyzetén kívüli jogalanyok) érintettsége miatti tényleges vagy esetleges összeférhetlenségek merülnek fel;
- Az I. melléklet B. szakaszának 4. pontja: a hitelminősítő intézet tőkéjének vagy szavazati jogainak több mint 5%-ával rendelkező, vagy a hitelminősítő intézet üzleti tevékenységére más módon jelentős befolyást gyakorolni képes személyek nem nyújthatnak konzultációs vagy tanácsadási szolgáltatásokat a minősített szervezet számára annak vállalati felépítésével vagy jogi formájával, eszközeivel, forrásaival és tevékenységeivel kapcsolatban.

3.4.4. *A hitelminősítő intézetek módszereire, hitelminősítéseire és hitelminősítési kilátásaira vonatkozó információk közzétételével összefüggő módosítások*

A módosítások egy másik csoportja a minősítési módszerek közzétételére vonatkozó szabályokat erősítik a helyes hitelminősítési folyamatok, és végső soron a hitelminősítés minősége javításának érdekében:

- A 8. cikk (5a) bekezdése, a 8. cikk (6) bekezdésének aa) pontja és a 22a. cikk (3) bekezdése: a javasolt rendelkezések az új minősítési módszerek kidolgozására vagy a meglévők módosítására szolgáló eljárásokra vonatkozó szabályokat állapítanak meg. A rendelkezések előírják az érintettekkel folytatott konzultációt az új módszerekről, illetve a javasolt változtatásokról és azok indokairól. A tervezett módszereket a hitelminősítő intézeteknek be kell nyújtaniuk az EÉPH-hoz is, hogy az megvizsgálja a hatályos követelményeknek való megfelelésüket. Az új módszerek csak azt követően alkalmazhatók, hogy az EÉPH jóváhagyta azokat. A szabályok az új módszerek és azok részletes magyarázatának közzétételét is előírják;
- A 8. cikk (7) bekezdése: minden egyes hitelminősítő intézet köteles lesz javítani a módszereiben felfedezett vagy az azok alkalmazása során elkövetett hibákat, továbbá az ilyen hibákról tájékoztatniuk kell az EÉPH-t, a minősített szervezeteket és általában véve a nyilvánosságot;

- Az I. melléklet D. szakasza I. részének 2a. pontja: a minősítések mögötti módszerekre és feltételezésekre vonatkozó útmutató rendelkezésre bocsátásával kapcsolatos, eddig csupán a strukturált pénzügyi termékekre vonatkozó követelmény az összes eszközosztályra kibővül; A hitelminősítő intézetek által nyújtandó útmutatónak világosnak, könnyen érthetőnek kell lennie.

A hitelminősítő intézetekre vonatkozó egyéb közzétételi kötelezettségek ugyancsak szigorodnak:

- Az I. melléklet D. szakasza I. részének 3. pontja: ez a rendelkezés a hitelminősítő intézetek által a kibocsátónak a minősítést vagy a minősítési kilátást megalapozó legfőbb szempontokról a minősítés vagy a minősítési kilátás közzétételét megelőzően nyújtott tájékoztatással foglalkozik, lehetőséget adva a minősített szervezet számára a minősítés esetleges hibáinak észlelésére. A javasolt szabály értelmében a hitelminősítő intézeteknek a kibocsátót a minősített szervezetnél rendszeresített munkaidőben és legalább egy teljes munkanappal a közzétételt megelőzően kell tájékoztatni. Függetlenül attól, hogy kezdeményezett vagy nem kezdeményezett minősítésről van-e szó, ez a szabály minden minősítésre és minősítési kilátásra alkalmazandó;
- Az I. melléklet D. szakasza I. részének 6. pontja: a kezdeti felülvizsgálat vagy előzetes minősítés céljából benyújtott információkat a hitelminősítő intézetek minden szervezet vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapír vonatkozásában közzéteszik. Az új szabály ezt a kötelezettséget tehát a strukturált pénzügyi eszközök minősítésén kívülre is kiterjeszti. Ez a módosítás maga után vonja az I. melléklet D. szakasza II. része 4. pontjának értelemszerű törlését is.

3.4.5. *Az államadósság-minősítésekkel összefüggő módosítások*

A kifejezetten az államadósság-minősítésekre vonatkozó szabályok külön megerősítésére kerülnek az ilyen minősítések színvonala javítása céljából. (Az államadósság-minősítés egy állam, egy állam regionális vagy helyi hatóságának minősítése, illetve olyan értékpapír minősítése, amely esetében a hitelviszonyt vagy pénzügyi kötelezettséget megtestesítő értékpapír kibocsátója egy állam, vagy egy állam regionális vagy helyi hatósága.)

- A 8. cikk (5) bekezdésének új második albekezdése: A hitelminősítő intézeteknek gyakrabban kell majd vizsgálniuk az államadósság-minősítéseket: tizenkét hónapos időszakok helyett hathavonta;
- Az I. melléklet D. szakasza: a szakasz kiegészül egy új III. résszel az államadósság-minősítések prezentálásával kapcsolatos többletkötelezettségekről. Az átláthatóság javítása és a felhasználók tájékozottságának növelése érdekében az államadósság-minősítések kibocsátásakor vagy módosításakor a hitelminősítő intézeteknek külön közzé kell tenniük a teljes kutatási jelentést. Államadósság-minősítéseket csak az európai uniós piacok zárását követően és nyitásuk előtt legalább egy órával lehet közzétenni;
- Az I. melléklet E. szakasza III. részének 3. és 7. pontja: a hitelminősítő intézetek által készített átláthatósági jelentés közzétételére vonatkozó szabályok azzal szigorodnak, hogy előírják a hitelminősítő intézetek számára az átláthatóságot a különböző eszközosztályok (azaz vállalatok, strukturált pénzügyi eszközök, államadósságok)

minősítéséhez rendelt személyi állomány megoszlását tekintve is. A hitelminősítő intézeteknek nem összevont adatokat kell közzétenniük a forgalmukra vonatkozóan is, ideértve a különböző eszközosztályok által generált díjbevételeket is. Ezen információ birtokában megállapítható lesz az, hogy a hitelminősítő intézetek milyen mértékben használják erőforrásaikat államadósság-minősítések kibocsátására.

3.4.6. A hitelminősítések összehasonlíthatóságával és a hitelminősítések díjaival összefüggő módosítások

A hitelminősítők közötti piaci verseny fokozása és a minősítések színvonalának javítása szintén e javaslat célkitűzései között szerepel. E célkitűzésekre irányulnak különösen az alábbi módosítások, amelyek a hitelminősítések összehasonlíthatóságát és a hitelminősítések után felszámított díjak nagyobb átláthatóságát segítik elő:

- A 11a. cikk: az új cikk előírja a hitelminősítő intézetek számára, hogy tájékoztassák az EÉPH-t a minősítéseikről. Ez biztosítaná azt, hogy a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokra vonatkozó összes minősítés közzétételre kerül az európai minősítési mutató (EURIX) formájában, amely szabadon elérhető a befektetők számára;
- A 21. cikk (4a) bekezdése: az új bekezdés alapján az EÉPH dolgozza ki a hitelminősítő intézetek által használandó harmonizált minősítési skálákra vonatkozó technikai standardok tervezeteit, amelyeket a Bizottság hagy jóvá; Minden minősítésnek ugyanazt a minősítési skálát kellene követnie, ami könnyebbé teszi a minősítések összehasonlítását a befektetők számára. A rendelkezés hasznosabbá teszi az EURIX-et a befektetők és az egyéb érintettek számára.
- Az I. melléklet B. szakaszának 3a. pontja: a hitelminősítő intézetek által a minősítésekért (és a kiegészítő szolgáltatásokért) az ügyfeleknek felszámított díjaknak megkülönböztetéstől mentesnek kell lenniük (azaz a tényleges költségeken és az átlátható árazás kritériumain kell alapulniuk), és az esetlegesség nem képezheti alapjukat (azaz nem függhetnek az elvégzett munka eredményétől vagy kihatásától). Ez az új rendelkezés egyben az összeférhetetlenségek kivédésére is irányul (például, hogy a minősített szervezetek ne fizethessenek magasabb díjat a túlságosan kedvező minősítésekért cserébe);
- Az I. melléklet E. szakasza II. részének 2a. és 2aa. pontja: a módosított 2a. pont értelmében a hitelminősítő intézetek az EÉPH számára évente közölnek egy listát az egyes ügyfeleknek egy-egy minősítésért és bármilyen kiegészítő szolgáltatásért felszámított díjakról. A díjakra vonatkozó tájékoztatást kiegészíti az I. melléklet E. szakasza III. részének 7 pontja szerinti, fent leírt új rendelkezés. Az új 2aa. pont alapján a hitelminősítő intézeteknek az EÉPH-t tájékoztatniuk kell az árképzésükről is, ideértve a különböző eszközosztályok minősítésére vonatkozó árazási feltételeket is.

Végezetül a javaslat szerinti rendelet bizonyos monitoring-tevékenységek végzését írja elő az EÉPH számára a piaci koncentráció tekintetében (vö. 21. cikk (5) bekezdése), a Bizottság számára pedig, hogy készítsen jelentést erről a kérdésről (39. cikk (4) bekezdése).

3.4.7. A hitelminősítő intézeteknek a befektetőkkel szembeni polgári jogi felelősségével összefüggő módosítások

Jóllehet ez a rendelet-javaslat a külső hitelminősítésekre történő túlzott hagyatkozás kockázatának mérséklésére irányuló rendelkezéseket is tartalmaz (lásd az indokolás 3.4.2. szakaszát), a hitelminősítéseknek – függetlenül attól, hogy szabályozási célból kibocsátott minősítésről van-e szó vagy sem – a belátható jövőben továbbra is szerepük lesz a befektetési döntésekben. Következésképp a hitelminősítő intézetek komoly felelősséggel tartoznak a befektetők felé a hitelminősítőkről szóló rendelet szabályainak való megfelelés terén. Ez a szempont jelenik meg a hitelminősítőkről szóló rendelet javasolt 35a. cikkében, amelynek értelmében a hitelminősítő intézet felelősséggel tartozik, ha szándékosan vagy súlyos gondatlanságból megszegi a hitelminősítőkről szóló rendeletet, ami által kárt okoz a hitelminősítő intézet hitelminősítésére hagyatkozó befektetőknek, feltéve, hogy az adott jogsértés befolyásolta a hitelminősítést.

3.4.8. Egyéb módosítások

A rendelet szövege a harmadik országokban letelepedett, „hitelesített” hitelminősítők egyes kötelezettségeinek egyértelművé tétele céljából is módosul. Ennek megfelelően változik a hitelminősítő intézetekről szóló rendelet 5. cikkének (8) bekezdése, a 11. cikkének (2) bekezdése, a 19. cikkének (1) bekezdése és a 21. cikk (4) bekezdésének e) pontja.

A jogsértéseknek a hitelminősítő intézetekről szóló rendelet III. mellékletében és a 36a. cikkének (2) bekezdésében található listája a rendelet többi módosításának megfelelően változik.

Annak érdekében, hogy a hitelminősítő intézetekről szóló rendelet terminológiája megfeleljen a Lisszaboni Szerződésnek, a „Közösségre” való utalások helyébe az „Unióra” való utalások lépnek.

3.4.9 Az európai hitelminősítő intézet kérdése

E javaslatnak nem célja egy európai hitelminősítő intézet létrehozása. Az Európai Parlamentnek a hitelminősítő intézetekről szóló, 2011. június 8-i jelentésében megfogalmazott kérdésnek megfelelően ez a lehetőség részletekbe menően megvizsgálásra került az e javaslatot kísérő hatásvizsgálatban. A hatásvizsgálat megállapította, hogy még ha egy közfinanszírozású hitelminősítő intézetnek lennének is ugyan előnyei a hitelminősítési piac választékának bővítése tekintetében, illetve a „kibocsátó fizet” modell alternatívájaként, nehéz lenne kezelni az összeférhetlenségekkel és a hitelességével kapcsolatban felmerülő aggályokat, különösen ha egy ilyen hitelminősítő intézet államadósság-minősítéseket végezne. Ezen megállapításoknak azonban semmi esetre sem szabad eltántorítaniuk a többi szereplőt attól, hogy új hitelminősítő intézeteket hozzanak létre. A Bizottság nyomon fogja követni, hogy a hitelminősítői piacra belépő új magántársaságok milyen mértékben biztosítanak nagyobb választékot.

A mostani javaslatban szereplő intézkedések egy része várhatóan hozzájárul egy sokszínűbb és nagyobb választékot kínáló hitelminősítési ágazat megteremtéséhez:

- a javaslatban szereplő rotációs szabály értelmében a hitelminősítő intézeteket rendszeres időközönként cserélni kell majd, ami minden bizonnyal megnyitja a hitelminősítői piacot az új belépők előtt; továbbá

- a javaslat szerint a nagy hitelminősítő intézetek számára tíz éven keresztül tiltanák a többi hitelminősítő intézet felvásárlását.

A Bizottság megvizsgálja annak lehetőségeit is, hogy uniós források felhasználhatók-e, és ha igen, milyen mértékben egy, a kisebb hitelminősítő intézetek által alkotott hálózat létrehozásának elősegítéséhez, amelynek révén összevonhatnák erőforrásaikat méretgazdasági előnyök realizálása céljából.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A Bizottság javaslata nincs hatással az Európai Unió költségvetésére. Nem igényelnek többletforrásokat az Európai Unió részéről a javaslat szerint az EÉPH-ra bízott feladatok sem.

Meg kell említeni egyúttal, hogy a hitelminősítő intézetekről szóló rendelet 19. cikke¹¹ szerint a hitelminősítő intézetek rendelet szerinti nyilvántartásba vételéhez és felügyeletéhez szükséges EÉPH-kiadásokat teljes mértékben a hitelminősítő intézeteknek felszámított díjak fedezik.

¹¹ „1. Az EÉPH e rendelettel és a (2) bekezdésben említett díjszabályzattal összhangban díjakat számít fel a hitelminősítő intézeteknek. Ezek a díjak teljes mértékben fedezik az EÉPH-nak a hitelminősítő intézetek nyilvántartásba vételéhez és felügyeletéhez, valamint ahhoz kapcsolódó szükséges kiadásait, hogy megtérítse az illetékes hatóságoknál az e rendelet alapján folytatott tevékenység során – különösen a feladatok 30. cikkel összhangban történő átruházása következtében – esetlegesen felmerült költségeket.”

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a hitelminősítő intézetekről szóló 1060/2009/EK rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek számára való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére¹,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A hitelminősítő intézetekről szóló, 2009. szeptember 16-i 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet³ a hitelminősítő intézetek számára magatartási szabályoknak való megfelelést ír elő az esetleges összeférhetetlenségek mérséklése, valamint a minősítések magas színvonalának és megfelelő átláthatóságának biztosítása érdekében. Az 513/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁴ által bevezetett módosításokat követően az Európai Értékpapír-piaci Hatóság (EÉPH) felhatalmazást kapott a hitelminősítő intézetek nyilvántartásba vételére és felügyeletére. Ez a módosítás kiegészíti a hitelminősítő intézetekre vonatkozó hatályos szabályozási keretet. Az érintett kérdések egy része (a „kibocsátó fizet” modell miatti összeférhetetlenségek, a strukturált pénzügyi eszközökkel kapcsolatos tájékoztatás) a hatályos szabályozásban is szerepel, de nem sikerült teljeskörűen rendezni azokat. A mostani államadósság-válság rávilágított arra, hogy az államadósság-minősítésekkel kapcsolatos átláthatósági és eljárási követelmények felülvizsgálata különösen indokolt.

¹ HL C [...], [...], [...] o.

² HL C [...], [...], [...] o.

³ HL L 302., 2009.11.17., 1. o.

⁴ HL L 145., 2011.5.31., 30. o.

- (2) Az Európai Parlament 2011. június 8-án kiadott állásfoglalásában a hitelminősítő intézetekre vonatkozó szabályozás szigorítását sürgette⁵. A 2010. szeptember 30 és október 1-jei informális ECOFIN-ülésen az Európai Unió Tanácsa megállapította, hogy további erőfeszítésekre van szükség a hitelminősítő intézetekhez kapcsolódó számos kérdés, például a hitelminősítésekre való túlzott hagyatkozás és a hitelminősítők díjazási modelljéből fakadó összeférhetlenségek kockázatának rendezése érdekében. Az Európai Tanács 2011. október 23-i ülésén arra a következtetésre jutott, hogy előrelépésre van szükség a hitelminősítések túlzott figyelembevételének csökkentése terén.
- (3) Nemzetközi szinten a Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB) 2010. október 20-án fogadta el a hatóságok és pénzügyi intézmények hitelminősítésekre való hagyatkozásának mérséklésére irányuló elveit. A G20-ak 2010. novemberi szöuli csúcstalálkozóján megerősítették ezeket az elveket.
- (4) A befektetők és a kibocsátók szempontjából a minősítési kilátások jelentősége, illetve azok piaci hatása hasonló a hitelminősítések jelentőségéhez és hatásaihoz. Következésképp az 1060/2009/EK rendeletnek a minősítések összeférhetlenségektől való mentességének, pontosságának és átláthatóságának biztosítására irányuló valamennyi követelményét a minősítési kilátásokra is alkalmazni kell. A jelenlegi felügyeleti gyakorlat szerint a rendelet követelményeinek egy része vonatkozik a minősítési kilátásokra is. Ez a rendelet bevezeti a minősítési kilátások fogalommeghatározását és egyértelművé teszi, hogy mely rendelkezések vonatkoznak az ilyen kilátásokra. Ezzel egyértelművé válnak a szabályok, és biztosítva lesz a jogbiztonság. A minősítési kilátások e rendelet szerinti meghatározása lefedi a hitelminősítés rövid távon valószínűsíthető elmozdulásának irányára vonatkozó, általában „figyelőlistaként” (credit watch) említett véleményeket is.
- (5) A hitelminősítő intézetek fontos szereplői a pénzügyi piacoknak. Következésképp a hitelminősítő intézetek, illetve az általuk végzett hitelminősítési tevékenységek függetlensége és integritása kiemelten fontos a piaci szereplőkkel, különösen a befektetőkkel és a minősítések egyéb felhasználóival szembeni hitelességük szempontjából. Tekintettel arra, hogy a hitelminősítő intézetek által nyújtott szolgáltatások számottevő közérdekű hatással bírnak, az 1060/2009/EK rendelet értelmében a hitelminősítő intézeteket nyilvántartásba kell venni és felügyelet alá kell vonni. Ellentétben a befektetés-elemzéssel, a hitelminősítés nem pusztán véleményalkotást jelent egy pénzügyi eszköz vagy pénzügyi kötelezettség értékéről, illetve áráról. A hitelminősítő intézetek nem pusztán pénzügyi elemzők vagy befektetési tanácsadók. A szabályozott befektetők, például a hitelintézetek, biztosítótársaságok és egyéb intézményi befektetők számára a hitelminősítések szabályozási értékkel bírnak. Jóllehet a hitelminősítésekre való túlzott hagyatkozás ösztönzőit folyamatosan szorítják vissza, a hitelminősítések még mindig befektetési döntések megalapozói, különösen az információs aszimmetriák és a hatékonysági megfontolások miatt. A hitelminősítő intézeteknek tehát függetlennek kell lenniük, és a piaci szereplőknek is annak kell tekinteniük őket.
- (6) Az 1060/2009/EK rendelet már megfogalmazta a hitelminősítő intézetek, illetve hitelminősítési tevékenységük függetlenségére és integritására vonatkozó intézkedések

⁵ 2010/2302(INI).

első halmazát. A hitelminősítő intézetek függetlenségének garantálására és az esetlegesen felmerülő összeférhetlenségek feltárására, kezelésére és – amennyiben lehetséges – kivédésére irányuló célkitűzések képezték az alapját a 2009-ben elfogadott rendelet számos előírásának. A hatályos szabályok, bár megfelelő alapot nyújtanak, láthatóan nem érték el a kellő hatást e tekintetben. A hitelminősítő intézeteket továbbra sem tekintik kellőképpen független szereplőknek. A hitelminősítő intézetnek a minősített szervezet általi kiválasztása és díjazása (a „kibocsátó fizet” modell) olyan megkerülhetetlen összeférhetlenségeket eredményez, amelyeket a hatályos szabályok nem rendeznek kellőképpen. Ebben a modellben a hitelminősítő intézetek arra vannak ösztönözve, hogy a kibocsátóval folytatott, hosszú távon bevételeket generáló üzleti kapcsolat fenntartása vagy a további megrendelések és bevételek biztosítása érdekében elfogult minősítéseket adjanak ki. A hitelminősítő intézetek részvényesei és a minősített szervezetek közötti kapcsolatok szintén olyan összeférhetlenségekhez vezethetnek, amelyeket a hatályos szabályok nem rendeznek megfelelően. Ennek eredményeképp fennáll a lehetősége annak, hogy a „kibocsátó fizet” modell keretében kibocsátott hitelminősítéseket úgy tekintik, mint amelyek a kibocsátó érdekeit szolgálják, ahelyett, hogy megfelelnek a befektetők által elvárt hitelminősítéseknek. Az 1060/2009/EK rendelet 39. cikke (1) bekezdése alapján a „kibocsátó fizet” modelltől a Bizottság által 2012 decemberéig benyújtandó jelentés következtetéseinek sérelme nélkül, a „kibocsátó fizet” modell keretében kibocsátott hitelminősítések hitelességének megerősítése érdekében meg kell erősíteni a hitelminősítő intézetek függetlenségének feltételeit.

- (7) A tapasztalatok azt mutatják, hogy a hitelminősítési piacon a hitelminősítő intézetek és a minősített szervezetek hosszú távú kapcsolatot létesítenek egymással. Ez fokozza egyfajta bizalmas viszony kialakulásának veszélyét, hiszen a hitelminősítő intézet könnyen túlságosan engedékennyé válhat a minősített szervezet elvárásaival szemben. Ilyen körülmények között a hitelminősítő intézetek pártatlansága idővel megkérdőjelezhetővé válhat. A vállalati kibocsátók által megbízott és fizetett hitelminősítő intézetek a kibocsátókkal meglévő üzleti kapcsolatuk fenntartása érdekében valószínűleg ösztönözve vannak arra, hogy túlzottan kedvező minősítést adjanak ki a minősített szervezetről vagy annak hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjairól. A kibocsátókra szintén hatnak a hosszú távú kapcsolatokat favorizáló ösztönzők, mint például a „bezáródási hatás”: a kibocsátó akár azért is tartózkodhat a hitelminősítő intézet lecserélésétől, mert ez elbizonytalaníthatja a befektetőket a kibocsátó hitelképességével kapcsolatban. Ezt a problémát már az 1060/2009/EK rendelet is kezelni próbálta azzal, hogy egy olyan rotációs mechanizmus alkalmazását írta elő a hitelminősítő intézetek számára, amely fokozatos cserélődést biztosít az elemzői csoportokban és a hitelminősítő bizottságokban annak érdekében, hogy a hitelminősítő elemzők és a hitelminősítéseket jóváhagyó személyek függetlenségét ne lehessen megkérdőjelezni. Ezen szabályok sikere ugyanakkor nagyban függött a hitelminősítő intézetek belső magatartási szabályaitól: azaz a hitelminősítő intézet alkalmazottainak a hitelminősítő intézet üzleti érdekeivel szembeni tényleges függetlenségétől és szakmaiságától. E szabályokat nem azzal a céllal alkották meg, hogy megfelelő garanciát nyújtsanak a harmadik feleknek arra vonatkozóan, hogy a hosszú távú kapcsolatból fakadó összeférhetlenségek hatékonyan kezelve lesznek, illetve eleve elkerülők azokat. Szükségesnek tűnik tehát egy olyan strukturális jellegű választ adni erre a problémára, amelynek nagyobb hatása lesz a harmadik felekre nézve is. Ennek tényleges megvalósításához korlátozni kell azt az időtartamot, ameddig egy hitelminősítő intézet folyamatosan hitelminősítéseket adhat ki ugyanarra

a kibocsátóra vagy annak hitelviszonyt megtestesítő értékpapírojaira vonatkozóan. A minősített kibocsátó vagy a minősített hitelviszonyt megtestesítő értékpapír kibocsátója és a hitelminősítő intézet közötti üzleti kapcsolat hosszának korlátozása várhatóan megszünteti az adott kibocsátóra vonatkozó kedvező minősítések ösztönzőit. A hitelminősítő intézetek rotációjának normális és rendes piaci gyakorlatként való előírásával pedig hatékonyan kezelni lehet a „bezáródási hatást”, amikor is egy kibocsátó azért tartózkodik a hitelminősítő intézet lecserélésétől, mert ez elbizonytalaníthatja a befektetőket a kibocsátó hitelképességével kapcsolatban. Végezetül a hitelminősítő intézetek rotációjának pozitív hatása kell legyen a hitelminősítési piacra, hiszen könnyebbé válik a piacra való belépés és lehetőség nyílik a meglévő hitelminősítő intézetek számára, hogy új területekre terjesszék ki tevékenységüket.

- (8) Az adott kibocsátóra vagy annak hitelviszonyt megtestesítő értékpapírojaira vonatkozó hitelminősítéseket kibocsátó hitelminősítő intézetek rendszeres rotációja sokoldalúbb értékeléseket fog eredményezni a hitelminősítő intézetet kiválasztó és annak szolgáltatásaiért fizető kibocsátó hitelképessége tekintetében. A hitelminősítő intézetek által alkalmazott sokrétű és különböző megítélések, nézőpontok és módszerek eredményeképp változatosabb hitelminősítések születhetnek, és végső soron javulhat a kibocsátók hitelképességének vizsgálata. E változatosság érvényre juttatása, valamint a kibocsátók és a hitelminősítő intézetek elkényelmesedésének elkerülése érdekében a hitelminősítő intézet és az annak szolgáltatásaiért fizető kibocsátó közötti üzleti kapcsolat maximális hosszát olyan szintre kell korlátozni, amely garantálja a kibocsátó hitelképességének rendszeresen megújított vizsgálatát. Ez alapján a hároméves időtartam megfelelőnek tűnik, különösen annak figyelembevételével, hogy a hitelminősítések között bizonyos folytonosságot is kell biztosítani. Az összeférhetlenségek kockázata megemelkedik azokban az esetekben, amikor a hitelminősítő intézet egy rövid időszak alatt gyakran készít hitelminősítéseket ugyanazon kibocsátó számára annak hitelviszonyt megtestesítő értékpapírojaira vonatkozóan. Ezekben az esetekben hasonló eredmények eléréséért az üzleti kapcsolat maximális időtartamát rövidebbre kell szabni. Ez azt jelenti, hogy ugyanazon kibocsátó tíz, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjának hitelminősítése után az üzleti kapcsolatot meg kell szüntetni. Annak érdekében azonban, hogy ez ne jelentsen aránytalanul nagy terhet se kibocsátók se a hitelminősítő intézetek számára, az üzleti kapcsolat első 12 hónapjában a hitelminősítő intézet lecserélésére vonatkozó követelmény nem alkalmazandó. Amennyiben egy kibocsátó több hitelminősítő intézetet bíz meg – akár azért, mert strukturált pénzügyi termékek kibocsátójaként erre kötelezett, akár önkéntes alapon teszi ezt –, a rotációs időszakokra vonatkozó szigorú szabályokat elegendő a hitelminősítő intézetek egyikére alkalmazni. A többi hitelminősítő intézettel fennálló üzleti kapcsolat hossza viszont ezekben az esetekben nem haladhatja meg a hat évet.
- (9) A hitelminősítő intézetek rotációjára vonatkozó követelményt hiteles módon érvényesíteni kell ahhoz, hogy elérje a kívánt hatást. A rotációs szabállyal nem lehetne elérni a célkitűzéseket, ha a távozó hitelminősítő intézet számára túl rövid időn belül lehetővé válna, hogy ugyanazon kibocsátó számára újból szolgáltatásokat nyújtson. Ezért olyan megfelelő hosszú időszakra kell rendelkezni, amely alatt az adott hitelminősítő intézetet ugyanazon kibocsátó nem bízhatja meg hitelminősítési szolgáltatások nyújtásával. Ennek az időszaknak elég hosszúnak kell lennie ahhoz, hogy a következő hitelminősítő intézet ténylegesen tudjon hitelminősítési

szolgáltatásokat nyújtani a kibocsátónak, illetve hogy a kibocsátót egy másik megközelítés szerint, valóban új vizsgálat alá vonják, és garantálva legyen az, hogy az új hitelminősítő intézet által kiadott hitelminősítések megfelelő folytonosságot biztosítsanak. Az időszakot úgy kell megválasztani, hogy a kibocsátó ne tudjon mindössze két hitelminősítő intézettel olyan kényelmes megállapodást kötni, amely alapján e két intézet folyamatosan egymást váltogatja, hiszen ez a bizalmas viszony fenntartásához vezethet. Következésképp négy évben került megállapításra azon időszak hossza, amely alatt a távozó hitelminősítő intézet nem nyújthat majd szolgáltatásokat a kibocsátó számára.

- (10) A hitelminősítő intézet lecserélése szükségszerűen megnöveli annak kockázatát, hogy a távozó hitelminősítő intézet által a minősített szervezetről felhalmozott tudás elvész. Ennek következtében a soron következő hitelminősítő intézetnek jelentős erőfeszítéseket kell tennie, hogy megszerezze a munkája ellátásához szükséges tudást. A zökkenőmentes átmenetet azonban biztosítani lehet annak a követelménynek az előírásával, amelynek értelmében a távozó hitelminősítő intézetnek a minősített szervezetre vagy eszközökre vonatkozó releváns információkat át kell adnia a helyébe lépő hitelminősítő intézetnek.
- (11) A kibocsátó által megbízott hitelminősítő intézet rendszeres cseréjének előírása arányos a kitűzött céllal. Ez a követelmény csak a bizonyos feltételek (a „kibocsátó fizet” modell) szerint működő, közérdekű szolgáltatásokat (szabályozási célból felhasználható hitelminősítéseket) nyújtó egyes szabályozott intézményekre (hitelminősítő intézetekre) alkalmazandó. A függetlenség garantálása és a függetlenség minden körülmények közötti kikezdetlenségének garantálása érdekében az a kitüntetett helyzet, hogy a hitelminősítő intézet által nyújtott szolgáltatásokat a pénzügyi szolgáltatások piacának szabályozásában fontos szerepet betöltő tevékenységként ismerik el, és e tevékenység végzését számára engedélyezték, maga után vonja bizonyos kötelezettségek betartásának szükségességét is. Az olyan hitelminősítő intézet, amely nem nyújthat hitelminősítési szolgáltatásokat valamely kibocsátó számára, továbbra is végezhet hitelminősítést más kibocsátóknak. Olyan piaci környezetben, ahol a rotációs szabály minden szereplőre egységesen alkalmazandó, üzleti lehetőségek mindig fognak adódni, hiszen a kibocsátók mindegyikének cserélnie kell a hitelminősítő intézetét. Ezen felül a hitelminősítő intézetek meglévő tapasztalatukat felhasználva bármikor kibocsáthatnak ugyanazon kibocsátóra vonatkozó, nem kezdeményezett hitelminősítést. A nem kezdeményezett minősítések nem a „kibocsátó fizet” modell keretében készülnek, és így kevésbé vannak kitéve az esetleges összeférhetetlenségeknek. A hitelminősítővel folytatott üzleti kapcsolat maximális hosszának megszabása, illetve a több hitelminősítő intézet megbízására vonatkozó szabály korlátozza a kibocsátók vállalkozási szabadságát. Ez a korlátozás azonban a közérdek védelme alapján szükséges, tekintettel a befektetők által szabályozási célból felhasználható független hitelminősítések garantálása érdekében a hitelminősítő intézetektől elvárt függetlenségre a „kibocsátó fizet” modell által gyakorolt hatásra. A korlátozások ugyanakkor nem lépik túl a szükséges mértéket, és inkább kellene úgy tekinteni ezekre, mint a kibocsátónak harmadik felekkel és végső soron a piaccal szembeni hitelképességét növelő elemekre.
- (12) Az államadósság-minősítések egyik sajátossága, hogy ezekre általában nem érvényes a „kibocsátó fizet” modell. Az ilyen minősítések többsége nem kezdeményezett minősítésként készül, és ezek képezik az alapját az érintett ország pénzügyi intézményeinek felkérésre készített vagy nem kezdeményezett minősítéseinek is. Az

államadósság-minősítéseket kibocsátó hitelminősítő intézetek rotációját nem szükséges tehát előírni.

- (13) A hitelminősítő intézetnek a minősített szervezettel szembeni függetlenségét befolyásolja valamely jelentős részvényesének a minősített szervezet tekintetében felmerülő esetleges összeférhetetlensége is. A hitelminősítő intézet részvényese a minősített szervezet vagy azzal kapcsolatban álló harmadik fél igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának tagja lehet. Az 1060/2009/EK rendelet szabályai az ilyen jellegű helyzeteket csak a hitelminősítő elemzők, a hitelminősítéseket jóváhagyó személyek és a hitelminősítő intézetek egyéb alkalmazottai által okozott összeférhetetlenségek tekintetében rendezték. A rendelet nyitva hagyta azonban a hitelminősítő intézetek részvényesei vagy tagjai tekintetében felmerülő esetleges összeférhetetlenségek kérdését. A hitelminősítő intézeteknek a minősített szervezetekkel szembeni függetlenségével kapcsolatban kialakított kép javítása érdekében helyénvaló a hitelminősítő intézetek alkalmazottai tekintetében felmerülő összeférhetetlenségekre vonatkozó szabályokat kiterjeszteni a hitelminősítő intézetben jelentős pozícióval rendelkező részvényesek, illetve tagok tekintetében felmerülő összeférhetetlenségekre is. Ennek értelmében a hitelminősítő intézetnek tartózkodnia kell hitelminősítések kibocsátástól, vagy nyilvánosan jeleznie kell, hogy a hitelminősítés befolyásolt lehet, ha az intézet szavazati jogainak legalább 10%-ával rendelkező részvényes vagy tag egyben a minősített szervezet igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának is tagja, vagy abban részesedéssel rendelkezik. Amennyiben egy részvényes vagy tag a hitelminősítő intézet üzleti tevékenységét jelentősen befolyásolni képes pozícióban van, az adott személy nem nyújthat a minősített szervezet vagy azzal kapcsolatban álló harmadik fél részére annak vállalati felépítésével vagy jogi formájával, eszközeivel, forrásaival és tevékenységeivel kapcsolatos konzultációs vagy tanácsadási szolgáltatásokat.
- (14) A függetlenségre és az összeférhetetlenségek megelőzésére vonatkozó szabályok hatástalanná válhatnak, ha a hitelminősítő intézetek nem lennének függetlenek egymástól. A szabályok gyakorlati alkalmazásához kellően nagy számú hitelminősítő intézetre van szükség, amelyek se a távozó hitelminősítő intézethez – rotáció esetén –, se az ugyanazon kibocsátónak egyidejűleg hitelminősítési szolgáltatásokat nyújtó hitelminősítő intézethez nem kapcsolódnak. Amennyiben a jelenlegi piacon hitelminősítő intézetekből nem áll kellő választék a kibocsátó rendelkezésére, a függetlenség feltételeinek javítására irányuló szabályok végrehajtása nem feltétlenül fog eredménnyel járni. Helyénvaló tehát rendelkezni egyrészt rotáció esetén a távozó hitelminősítő intézet és a soron következő intézet, másrészt az ugyanazon kibocsátó számára egyidejűleg minősítési szolgáltatásokat végző két hitelminősítő intézet szigorú elkülönítéséről. A hitelminősítő intézetek nem kapcsolódhatnak egymáshoz az ellenőrzésük, a hitelminősítő intézetek ugyanazon csoportjához való tartozásuk, a bármely másik intézetben részvényesként vagy tagként, illetve szavazati jogok gyakorlójaként való jelenlétük, továbbá a többi hitelminősítő intézet ügyvezetésének, igazgatótanácsának, felügyelőbizottságának tagjai kinevezésében betöltött szerepük tekintetében.
- (15) A hitelminősítő intézetek függetlenségéről alkotott képet különös mértékben befolyásolná, ha ugyanazok a részvényesek, illetve tagok olyan hitelminősítő intézetekbe fektetnének, amelyek nem tartoznak ugyanahhoz a hitelminősítői csoporthoz, legalábbis akkor, ha ez a befektetés elér egy bizonyos mértéket, amely alapján ezek a részvényesek, illetve tagok bizonyos mértékű befolyást

gyakorolhatnának az intézet üzletvitelére. A hitelminősítő intézetek függetlensége (és a függetlenségükről alkotott kép) biztosítása érdekében helyénvaló tehát szigorúbb szabályokat alkotni a hitelminősítő intézetek és részvényeseik közötti kapcsolatokról. Ez alapján egyidejűleg egynél több hitelminősítő intézetben senki sem rendelkezhet 5 %-os vagy azt meghaladó mértékű részesedéssel, kivéve, ha az érintett intézetek ugyanazon csoporthoz tartoznak.

- (16) A hitelminősítő intézetek kellő mértékű függetlenségének biztosítására vonatkozó célkitűzés maga után vonja azt, hogy a befektetők nem rendelkezhetnek 5 %-os vagy azt meghaladó mértékű befektetéssel egynél több hitelminősítő intézetben. A szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról szóló, 2004. december 15-i 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁶ értelmében a tőzsdén jegyzett társaságokban a szavazati jogok legalább 5 %-át gyakorló személyekről nyilvános tájékoztatást kell közzétenni, többek között azért, hogy a befektetők tudomást szerezzenek a társaság szavazati szerkezetének változásairól. A szavazati jogok 5 %-a tehát már jelentős részesedésnek tekinthető, amely lehetővé teszi a társaság szavazati szerkezetének befolyásolását. Az egynél több hitelminősítő intézetben egyidejűleg meglévő befektetések korlátozására ezért helyénvaló az 5 %-os szintet alkalmazni. Ez az intézkedés nem tekinthető aránytalannak, tekintve, hogy az Unióban nyilvántartásba vett hitelminősítő intézetek egyike sem tőzsdén jegyzett vállalkozás, és így nem tartoznak az EU-ban jegyzett társaságokra alkalmazandó átláthatósági és eljárási szabályok hatálya alá. A tőzsdén nem jegyzett vállalkozásokra gyakran részvényesi szabályzatok vagy megállapodások az irányadók, és a részvényesek vagy tagok száma általában alacsony. Ennek következtében nem jegyzett hitelminősítő intézetben még egy kisebbségi pozíció is jelentős befolyással járhat. Annak érdekében azonban, hogy a hitelminősítő intézetekbe irányuló, teljes mértékben pénzügyinek tekinthető befektetésekre továbbra is legyen mód, az egyidejűleg egynél több hitelminősítő intézetbe történő befektetés korlátozása nem terjesztendő ki a befektetőtől független, annak befolyása alatt nem álló harmadik felek által irányított kollektív befektetési formákon keresztüli befektetésekre.
- (17) A kibocsátó és a hitelminősítő intézet közötti üzleti kapcsolat hosszát korlátozó új szabályok jelentősen átrajzolnák a ma még meglehetősen koncentrált európai uniós hitelminősítői piacot. Új piaci lehetőségek nyílnak majd meg a kis és közepes méretű hitelminősítő intézetek előtt, amelyeknek fejlődniük kell ahhoz, hogy az új szabályok hatálybalépését követő első években meg tudjanak felelni a kihívásoknak. Ezek a fejlemények vélhetően nagyobb választékot teremtenek majd a piacon. Az új szabályok céljait és hatékonyságát ugyanakkor nagyban veszélyeztetné az, ha az első években a régóta fennálló, nagy hitelminősítő intézetek úgy fosztanák meg versenytársaikat a hiteles alternatívák kidolgozásának lehetőségétől, hogy felvásárolják őket. A hitelminősítői piac további, a nagy minősítők által vezérelt konszolidációja a nyilvántartásba vett, elérhető hitelminősítő intézetek csökkenését eredményezné, ami egyrészt nehézséget okozna a kibocsátóknak a hitelminősítő kiválasztása terén, amikor is rendszeresen egy vagy több új hitelminősítő intézetet kell kiválasztaniuk, másrészt hátráltatná az új szabályok zökkenőmentes működését. Még súlyosabb gond, hogy a régóta fennálló, nagy hitelminősítő intézetek által

⁶ HL L 390., 2004.12.31., 38. o.

meghatározott további konszolidáció különösképpen hátráltatná a nagyobb piaci választék kialakulását.

- (18) A függetlenségre és az összeférhetetlenségek elkerülésére vonatkozó, ugyanazon kibocsátó számára hitelminősítői szolgáltatások hosszú időn keresztül történő nyújtását a hitelminősítő intézetek számára korlátozó szabályok hatékonyságát alááshatja az, ha a hitelminősítő intézetek közvetlenül vagy közvetve más hitelminősítő intézetek részvényeseivé vagy tagjaivá válhatnak.
- (19) Biztosítani kell azt, hogy a minősítési módszerek módosításai ne eredményezzenek kevésbé szigorú módszereket. Ennek érdekében a kibocsátók, a befektetők és a többi érintett fél részére biztosítani kell a lehetőséget, hogy észrevételeket tehessenek a minősítési módszerek tervezett változtatásaival kapcsolatban. Ez segíteni fog nekik az új módszerek okai és a szóban forgó változtatások megértésében. A kibocsátók és a befektetők által a módszerek tervezeteire vonatkozóan tett észrevételek értékes hozzájárulások lehetnek a hitelminősítő intézetek számára a módszerek meghatározásához. Az új minősítési módszerek gyakorlati alkalmazását megelőzően az 1060/2009/EK rendelet 8. cikke (3) bekezdésének és a vonatkozó szabályozástechnikai standardoknak való megfelelést az EÉPH-nak kell ellenőriznie és megerősítenie. Az EÉPH-nak meg kell róla győződnie, hogy a javasolt módszerek szigorúak, szisztematikusak, folytonosak és – az utóteszteléseket is beleértve – korábbi tapasztalatokra épülnek. Ez az ellenőrzési folyamat azonban nem jogosítja fel az EÉPH-t arra, hogy megítélje a javasolt módszer megfelelőségét, vagy a módszer alkalmazását követően kiadott hitelminősítések tartalmát.
- (20) A strukturált pénzügyi eszközök összetettsége miatt a hitelminősítő intézeteknek nem sikerült minden esetben biztosítaniuk az ilyen eszközökre vonatkozóan kiadott hitelminősítések kellőképpen magas színvonalát. Ennek következtében az ilyen típusú hitelminősítésekbe vetett piaci bizalom megingott. A bizalom visszaszerzése érdekében helyénvaló előírni a kibocsátók, illetve a velük kapcsolatban álló harmadik felek részére, hogy a strukturált pénzügyi eszközök vonatkozásában két különböző hitelminősítő intézettől is rendeljenek hitelminősítést, ami eltérő és egymással versenyző értékeléseket eredményezhet. Ez egyúttal csökkentheti az egyetlen hitelminősítésre való túlzott hagyatkozást is.
- (21) A hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről szóló, [...]i [xxxx/xx/EU] európai parlamenti és tanácsi irányelv⁷ bevezetett egy olyan rendelkezést, amely a bankok és befektetési vállalkozások számára előírja, hogy maguk vizsgálják meg azon szervezetek és pénzügyi eszközök hitelkockázatát, amelyekbe befektetnek, és e tekintetben ne hagyatkozzanak egyszerűen a külső minősítésekre. Ezt a szabályt ki kell terjeszteni más, az uniós jog szerint szabályozott pénzügyi vállalkozásokra, így például a vagyonkezelőkre is. A tagállamok nem alkothatnának olyan szabályokat, amelyek alapján ezen befektetők szigorúbban támaszkodhatnak a külső minősítésekre.
- (22) A befektetőknek azáltal is jobb lehetőségük lenne elvégezni a strukturált pénzügyi eszközök hitelképességének megalapozott vizsgálatát, ha megfelelő információkhoz

⁷ HL C [...], [...], [...] o.

jutnának ezekről az eszközökről. Ezáltal mérséklődik a befektetőknek a hitelminősítésektől való függése. Továbbá a strukturált pénzügyi eszközökre vonatkozó információk közzététele várhatóan erősíteni fogja a hitelminősítő intézetek közötti versenyt, mivel ez a nem kezdeményezett minősítések számának növekedéséhez vezethet.

- (23) A befektetők, kibocsátók és a többi érintett fél számára egy központi honlapon kell hozzáférést biztosítani a naprakész információkhoz. Az EÉPH által létrehozott európai minősítési mutató (EURIX) lehetővé teszi a befektetőknek, hogy egy adott minősített szervezetre vonatkozó összes minősítést összehasonlítsák, illetve átlagminősítés képezzenek. A különböző hitelminősítő intézetek által ugyanazon szervezetre vonatkozóan kiadott minősítések összehasonlíthatósága érdekében a hitelminősítő intézeteknek harmonizált minősítési skálát kell alkalmazniuk, amelyet az EÉPH dolgoz ki, a Bizottság pedig szabályozástechnikai standardként fogad el. A harmonizált minősítési skála csak a minősítéseknek az EURIX-honlapon való közzétételéhez lenne kötelező, a saját honlapjukon való közzétételhez a hitelminősítő intézetek szabadon alkalmazhatják a saját minősítési skálájukat. A harmonizált minősítési skála kötelező használatának nincs harmonizációs hatása a hitelminősítő intézetek módszereire és folyamataira nézve, funkciója a minősítések összehasonlíthatóvá tételére korlátozódik. Annak érdekében, hogy saját befektetési döntéseik meghozatala előtt a befektetők az összes véleményt figyelembe vehessék, fontos, hogy az EURIX-honlapon az összevont minősítési mutató mellett az egyes eszközökre vonatkozóan elérhető összes minősítés szerepeljen. Az összevont minősítési mutató segítheti a befektetőket egy adott szervezet hitelképességéről alkotott első kép kialakításában. Az EURIX segíteni fogja a kisebb és új hitelminősítő intézetek ismertségének növelését. Az európai minősítési mutató kiegészíti a múltbeli teljesítményre vonatkozóan az EÉPH központi adatbázisában a hitelminősítő intézetek által közzéteendő adatokat. A hitelminősítő intézetekről szóló, 2011. június 8-i állásfoglalásban⁸ az Európai Parlament támogatta az európai minősítési mutató létrehozását.
- (24) Függetlenül attól, hogy szabályozási célból bocsátják-e ki vagy sem, a hitelminősítéseknek jelentős hatásuk van a befektetési döntésekre. A hitelminősítő intézeteknek tehát fennáll az a komoly felelőssége a befektetőkkel szemben, hogy megfeleljenek az 1060/2009/EK rendeletben foglalt, a minősítések függetlenségére, tárgyilagosságára és megfelelő minőségére vonatkozó szabályoknak. A hitelminősítő intézet és a befektető közötti szerződéses kapcsolat hiányában azonban a befektetők nem mindig vannak olyan pozícióban, hogy érvényesíteni tudják az intézet velük szemben fennálló felelősségét. Ezért fontos megfelelő jogorvoslati lehetőséget biztosítani azon befektetők számára, akik az 1060/2009/EK rendeletet megsértő módon kiadott hitelminősítésre hagytakoztak. A befektető számára lehetővé kell tenni, hogy felelősségre vonhassa a hitelminősítő intézetet az olyan károkért, amelyet a rendeletnek a minősítés eredményére kiható megsértése okozott. A minősítési eredményt nem befolyásoló jogsértések – mint például az átláthatósági követelmények megsértése – nem keletkeztetnek polgári jogi követelést.
- (25) A hitelminősítő intézetek csak akkor vonhatók felelősségre, ha szándékosan vagy súlyos gondatlanságból szegik meg az 1060/2009/EK rendelet alapján megállapított

⁸ 2010/2302(INI).

kötelezettségeiket. A vétkekesség ezen értelmezése szerint a hitelminősítő intézetek csak akkor vonhatók felelősségre a rendelet szerinti egyes kötelezettségeik teljesítésének elmulasztásáért, ha súlyos gondatlanságból szegik meg a kötelezettségeiket. A vétkekességnek ezen értelmezése megfelelő, mivel a hitelminősítői tevékenység bizonyos mértékig összetett gazdasági tényezők vizsgálatával jár, és a különböző módszerek alkalmazása eltérő minősítési eredményekre vezethet, amelyek egyikét sem lehet hibásnak minősíteni.

- (26) A befektetők számára hatékony jogorvoslati lehetőséget kell biztosítani a hitelminősítő intézetekkel szemben. Mivel a befektetők nem ismerik közéről a hitelminősítő intézetek belső folyamatait, a jogsértés fennállására és a jogsértésnek a minősítési eredményre kifejtett hatására vonatkozó bizonyítási teher részleges megfordítása helyénvalónak tűnik, ha a befektető megalapozottan előterjesztette az ilyen jogsértés fennállását. A károkozás tényével és a jogsértéssel való okozati viszonytal kapcsolatos bizonyítási terhet azonban teljes mértékben a befektetőnek kell viselnie, hiszen mindkettő a befektető érdekköréhez van közelebb.
- (27) A hitelminősítő intézet polgári jogi felelősséggel összefüggő, e rendelet által nem szabályozott kérdésekre a nemzetközi magánjog vonatkozó szabályai által meghatározott, alkalmazandó nemzeti jog az irányadó. A befektetőnek a polgári jogi felelősség megállapítására irányuló beadványáról döntő illetékes bíróság kiválasztása a nemzetközi joghatóság irányadó szabályai alapján történik.
- (28) Az a tény, hogy az intézményi befektetők – ideértve a vagyonkezelőket is – kötelesek elvégezni az eszközök hitelképességének saját vizsgálatát is, nem zárja ki annak bírósági megállapítását, hogy e rendeletnek a hitelminősítő intézet általi megsértése olyan kárt okozott a befektetőnek, amelyért a hitelminősítő intézet felelősséggel tartozik. Jóllehet ez a rendelet javítani fogja a befektetőknek a saját kockázatelemzés elvégzésére rendelkezésre álló lehetőségeit, a befektetők információkhoz való hozzáférése továbbra is korlátozottabb lesz, mint a hitelminősítő intézeteké. A kisebb befektetők pedig sok esetben nem rendelkeznek majd megfelelő kapacitással ahhoz, hogy alapos felülvizsgálatnak vessék alá a hitelminősítő intézet által kibocsátott külső minősítést.
- (29) Az összeférhetetlenségek további csökkentése és a hitelminősítői piacon folytatott tisztességes verseny elősegítése érdekében biztosítani kell azt, hogy a hitelminősítő intézetek által felszámított díjak megkülönböztetéstől mentesek legyenek. Azonos típusú szolgáltatásért felszámított díjak közötti különbségek csak a különböző ügyfeleknek nyújtott szolgáltatások tényleges költségei közötti eltérések alapján indokolhatók. Az egy adott kibocsátónak a minősítési szolgáltatásokért felszámított díjak nem függhetnek az elvégzett munka eredményeitől vagy következményeitől, vagy kapcsolódó (kiegészítő) szolgáltatások nyújtásától. E szabályok hatékony felügyeletének biztosítása érdekében a hitelminősítő intézeteknek tájékoztatniuk kell az EEPH-t is az egyes ügyfeleiktől kapott díjbevételekről és általános árpolitikájukról.
- (30) A naprakész és hiteles államadósság-minősítések kibocsátásához való hozzájárulás, valamint a felhasználók tájékozódásának megkönnyítése érdekében a minősítéseket rendszeresen felül kell vizsgálni. Fontos továbbá az átláthatóság növelése az elvégzett kutatási munkára, a minősítések elkészítéséhez rendelt munkaerő-állományra és az államadósság-minősítésekkel kapcsolatban a hitelminősítő intézetek által tett, mögöttes feltételezésekre vonatkozóan.

- (31) Már a hatályos szabályok is rendelkeznek arról, hogy a minősítésekről közzétételüket 12 órával megelőzően tájékoztatni kell a minősített szervezetet. Annak érdekében, hogy erre a tájékoztatásra ne munkaidőn kívüli időpontban kerüljön sor, és hogy a minősített szervezetnek elegendő ideje legyen a minősítés alapjául szolgáló adatok helyességének ellenőrzésére, pontosítani kell, hogy a minősített szervezet tájékoztatására a minősítés vagy a minősítési kilátás közzétételét egy teljes munkanappal megelőzően kell sort keríteni.
- (32) Tekintettel az államadósság-minősítések sajátosságaira, továbbá a volatilitás kockázatának csökkentése érdekében helyénvaló előírni a hitelminősítő intézetek számára azt, hogy az ilyen minősítéseket csak az uniós piacok zárását követően, illetve nyitását legalább egy órával megelőzően tegyék közzé.
- (33) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó technikai standardok biztosítják a betétesek, befektetők és fogyasztók megfelelő védelmét az egész Unióban. Hatékony és helyénvaló megoldás lenne az EÉPH-t, mint nagyon specializált szakértelemmel rendelkező szervet, a Bizottsághoz benyújtandó azon szabályozás- és végrehajtás-technikai standardtervezetek kidolgozásával megbízni, amelyek nem igényelnek szakpolitikai döntéseket.
- (34) Az EÉPH által kidolgozott, egyik hitelminősítő intézetnek egy másik általi felváltásánál készített átadás-átvételi dokumentáció tartalmára, a strukturált pénzügyi eszközökről a kibocsátók által rendelkezésre bocsátandó információk tartalmára, a tájékoztatás gyakoriságára és formájára, a hitelminősítő intézetek által alkalmazandó harmonizált standard minősítési skálára, az EÉPH-nak az EURIX-szal kapcsolatban a hitelminősítő intézetek által nyújtandó tájékoztatások prezentálására (ideértve a szerkezetet, formátumot, módszert és a jelentéstétel időzítését), valamint a hitelminősítő intézetek által felszámított díjakról az EÉPH folyamatos felügyeleti funkciója ellátása céljából készített rendszeres jelentések tartalmára és formájára vonatkozó szabályozástechnikai standardtervezeteket a Bizottság fogadja el. A Bizottság ezeket a standardokat a Szerződés 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusként és az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkeivel összhangban fogadja el.
- (35) Az 1060/2009/EU rendelet lehetővé teszi harmadik országokban kibocsátott minősítések szabályozási célú felhasználását, ha azokat az 5. cikknek megfelelően hitelesített hitelminősítő intézet bocsátotta ki, vagy a minősítést az említett rendelet 4. cikkének (3) bekezdése alapján az Unióban székhellyel rendelkező hitelminősítő intézet befogadta. A hitelesítéshez a Bizottságnak egyenértékűségi határozatot kell elfogadnia a harmadik országnak a hitelminősítő intézetekre vonatkozó szabályozási rendszere tekintetében, a befogadáshoz pedig a harmadik országbeli hitelminősítő intézet tevékenységének legalább olyan szigorú követelményeknek kell eleget tennie, mint a vonatkozó uniós szabályok. Az e rendelet által bevezetett rendelkezések egy része nem alkalmazandó az egyenértékűségi és a befogadási vizsgálatokra. Ilyenek például azok a rendelkezések, amelyek csak a kibocsátókra vonatkozóan állapítanak meg kötelezettségeket, a hitelminősítő intézetekre viszont nem. Ezen felül ebben az összefüggésben nem kell figyelembe venni azokat a cikkeket sem, amelyek az uniós minősítési piac struktúrájához, és nem a hitelminősítő intézetek magatartási szabályainak megállapításához kapcsolódnak. Annak érdekében, hogy a harmadik országoknak elegendő idő álljon rendelkezésre szabályozási kereteik kiigazítására a fennmaradó tartalmi rendelkezések tekintetében, e rendelkezéseket csak a

2014. június 1-jét követően készített egyenértékűségi és befogadási vizsgálatokra kell alkalmazni. Ezzel összefüggésben fontos emlékeztetni arra, hogy a harmadik ország szabályozási rendszerének nem kell az e rendeletben foglaltakkal azonos szabályokat tartalmaznia. Az 1060/2009/EK rendeletben már megállapítottaknak megfelelően ahhoz, hogy az EU szabályozásával egyenértékűnek vagy azzal azonos szigorúságúnak legyen tekinthető, elegendő, hogy a harmadik ország szabályozási rendszere a gyakorlatban ugyanazokat a célkitűzéseket és hatásokat érje el.

- (36) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen a hitelminősítő intézetek függetlenségének megerősítését, a megfelelő hitelminősítési folyamatok és módszerek előmozdítását, az államadósság-minősítésekkel kapcsolatban felmerülő kockázatok csökkentését, a piaci szereplők hitelminősítésekre való túlzott hagyatkozása kockázatának csökkentését, valamint a jogorvoslat lehetőségének a befektetők számára való biztosítását nem lehet tagállami szinten kielégítő módon elérni, és ezért a felügyelendő minősítési tevékenységek összeurópai kiterjedése és hatása miatt azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvvel összhangban a rendelet nem lépi túl a szóban forgó célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.

- (37) Az 1060/2009/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTÁK EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1060/2009 rendelet módosításai

Az 1060/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

- (1) Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet közös szabályozási megközelítést vezet be a hitelminősítési tevékenységek integritásának, átláthatóságának, felelősségének, megfelelő irányításának és megbízhatóságának növelésére, hozzájárulva az Unióban kiadott hitelminősítések minőségéhez, és így hozzájárul a belső piac zökkenőmentes működéséhez, miközben a fogyasztók és befektetők védelmének magas szintjét is megvalósítja. E rendelet megállapítja a hitelminősítések kiadásának feltételeit, és szabályokat hoz a hitelminősítő intézetek (beleértve részvényeseiket és tagjaikat is) szervezetével és magatartásával kapcsolatban, hogy ösztönözze azok függetlenségét, az összeférhetetlenségek elkerülését, valamint a fogyasztók és befektetők védelmének fokozását.

E rendelet megállapítja továbbá az Unióban bejegyzett kibocsátók, kezdeményezők és szponzorok strukturált pénzügyi eszközökkel kapcsolatos kötelezettségeit.”

- (2) A 2. cikk (1) bekezdésében az „a Közösségben” szövegrész helyébe az „az Unióban” szövegrész lép.

(3) A 3. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

- a) a g) pontban a „közösségi” szó helyébe az „uniós” szó lép;
- b) az m) pontban az „a Közösségben” szövegrész helyébe az „az Unióban” szövegrész lép;
- c) a bekezdés a következő pontokkal egészül ki:
 - „s) „kibocsátó”: a 2003/71/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének h) pontjában meghatározott kibocsátó;
 - t) „értékpapírosítást kezdeményező” a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének 41. pontjában meghatározott értékpapírosítást kezdeményező;
 - u) „szponzor” a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének 42. pontjában meghatározott szponzor;
 - v) „államadósság-minősítés”:
 - i. olyan hitelminősítés, amely esetében a minősített jogalany egy állam, vagy valamely állam regionális vagy helyi hatósága;
 - ii. olyan hitelminősítés, amely esetében az adósság vagy pénzügyi kötelezettség, a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír vagy egyéb pénzügyi eszköz kibocsátója egy állam, vagy valamely állam regionális vagy helyi hatósága;
 - w) „hitelminősítési kilátás”: valamely hitelminősítés rövid- és középtávú alakulásának irányáról alkotott vélemény.”;

(4) A 4. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés második albekezdésében az „a Közösségben” szövegrész helyébe az „az Unióban” szövegrész lép;
- b) a (2) bekezdésben az „A Közösségben” szövegrész helyébe az „Az Unióban” szövegrész lép;
- c) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:
 - i. a bevezető mondatban az „A Közösségben” szövegrész helyébe az „Az Unióban” szövegrész lép;
 - ii. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a hitelminősítő intézet ellenőrizte, és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) (EÉPH) előtt folyamatosan igazolni képes azt, hogy a harmadik országbeli hitelminősítő intézet által végzett, a befogadandó hitelminősítés kiadását eredményező hitelminősítési tevékenységek olyan követelményeket teljesítenek,

amelyek legalább annyira szigorúak, mint a 6–12. cikkben megállapított előírások, kivéve a 6a., 8a., 8b. és 11a. cikkeket.

(*) HL L 331., 2010.12.15., 84. o.”;

- d) a (4) bekezdésben az „a Közösségben” szövegrész helyébe az „az Unióban” szövegrész lép;

(5) Az 5. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdésben az „a Közösségben” szövegrész helyébe az „az Unióban” szövegrész lép;

- b) a (6) bekezdés második albekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a hitelminősítő intézetekre jogilag kötelező érvényű szabályok vonatkoznak, amelyek egyenértékűek a 6–12. cikkben és az I. mellékletben megállapított szabályokkal, kivéve a 6a., 8a., 8b. és 11a. cikkeket; és”;

- c) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A 20., 23b. és 24. cikk rendelkezései alkalmazandók a hitelesített hitelminősítő intézetekre és az általuk kiadott hitelminősítésekre.”;

(6) A szöveg a következő 5a. és 5b. cikkel egészül ki:

„5a. cikk

A pénzügyi intézmények túlzott hagyatkozása a hitelminősítésekre

A tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról szóló, 201x. xxx. xx-i xx/201x/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁹ meghatározott hitelintézetek, befektetési vállalkozások, biztosítóintézetek és viszontbiztosítók, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények, alapkezelő és befektetési társaságok, alternatívbefektetésialap-kezelők és központi szerződő felek elvégzik saját hitelkockázat-értékelésüket és valamely jogalany vagy pénzügyi eszköz hitelképességének értékelése során nem támaszkodnak kizárólag és mechanikusan a hitelminősítésekre. Az e vállalkozások felügyeletéért felelős illetékes hatóságok szigorúan ellenőrzik a vállalkozások hitelminősítési folyamatait.

5b. cikk

Az európai felügyeleti hatóságok és az Európai Rendszerkockázati Testület hagyatkozása a hitelminősítésekre

⁹ HL L ..., ..., o.

Az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság, EBH), az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (**) létrehozott európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatási nyugdíj-hatóság, EBFH) és az EÉPH iránymutatásaiban, ajánlásaiban és technikai standardtervezeteiben nem hivatkozhat hitelminősítésekre, amennyiben e hivatkozások esetében fennáll a veszélye annak, hogy az illetékes hatóságok vagy a pénzügyi piacok szereplőinek a hitelminősítésekre való mechanikus hagyatkozását eredményezik. Ennek megfelelően az EBH, az EBFH és az EÉPH legkésőbb 2013. december 31-ig a meglévő iránymutatásokban és ajánlásokban szereplő, hitelminősítésekre történő valamennyi hivatkozást felülvizsgálja és adott esetben eltávolítja.

A pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (***) létrehozott Európai Rendszerkockázati Testület (ERKT) figyelmeztetéseiben és ajánlásaiban nem hivatkozhat hitelminősítésekre, amennyiben e hivatkozások esetében fennáll a veszélye annak, hogy a hitelminősítésekre való mechanikus hagyatkozást eredményeznek.

* HL L ..., ..., o.

** HL L 331., 2010.12.15., 48. o.

*** HL L 331., 2010.12.15., 1. o.”;

(7) A 6. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„1. A hitelminősítő intézetnek valamennyi szükséges lépést meg kell tennie annak biztosítása érdekében, hogy a hitelminősítés vagy hitelminősítési kilátás kiadását ne befolyásolja olyan fennálló vagy lehetséges összeférhetetlenség vagy üzleti kapcsolat, amelyben érintett a hitelminősítést vagy hitelminősítési kilátást kiadó hitelminősítő intézet, annak vezetői, hitelminősítő elemzői, alkalmazottai vagy bármely olyan természetes személy, akinek a szolgáltatásai a hitelminősítő intézet rendelkezésére állnak vagy ellenőrzése alatt vannak, vagy az ahhoz ellenőrzés révén közvetlenül vagy közvetett módon kapcsolódó személyek.”;

(8) A szöveg a következő 6a. és 6b. cikkel egészül ki:

„6a. cikk

A hitelminősítő intézetekbe történő befektetésekkel kapcsolatos összeférhetetlenség

1. Valamely hitelminősítő intézet azon részvényese vagy tagja, amely az intézet tőkéjének vagy a szavazati jogoknak legalább 5 %-ával rendelkezik:

a) nem birtokolhat bármely más hitelminősítő intézet tőkéjéből 5 %-ot vagy annál többet. Ez a tilalom nem vonatkozik a diverzifikált kollektív befektetési formákban való részesedésekre, ideértve a kezelt alapokat, például a nyugdíjalapokat és az életbiztosításokat, feltéve, hogy a diverzifikált kollektív befektetési formákban való részesedések révén azok birtokosa nem kerül olyan

helyzetbe, hogy jelentős befolyást gyakorolhasson e formák üzleti tevékenységére;

- b) nem rendelkezhet joggal vagy hatáskörrel arra vonatkozóan, hogy bármely más hitelminősítő intézetben a szavazati jogok több mint 5 %-át gyakorolja;
- c) nem rendelkezhet joggal vagy hatáskörrel arra vonatkozóan, hogy bármely más hitelminősítő intézet adminisztratív, irányítási vagy felügyeleti szervébe tagokat nevezzen ki vagy távolítson el onnan;
- d) nem lehet tag bármely más hitelminősítő intézet adminisztratív, irányítási vagy felügyeleti szervében;
- e) nem gyakorolhat ténylegesen meghatározó befolyást vagy ellenőrzést bármely más hitelminősítő intézet felett, illetve nem rendelkezhet az ennek gyakorlására vonatkozó hatáskörrel.

2. Ez a cikk nem vonatkozik a hitelminősítő intézetek ugyanazon csoportjához tartozó más hitelminősítő intézetekbe történő befektetésekre.

6b. cikk

Hitelminősítő intézettel fenntartott szerződéses kapcsolat maximális időtartama

1. Amennyiben valamely hitelminősítő intézet egy kibocsátóval vagy azzal kapcsolatban álló harmadik féllel szerződésre lépett a kibocsátóra vonatkozó hitelminősítés kiadását illetően, a hitelminősítő intézet legfeljebb hároméves időszakon keresztül adhat ki hitelminősítést e kibocsátóra vonatkozóan.

2. Amennyiben valamely hitelminősítő intézet egy kibocsátóval vagy azzal kapcsolatban álló harmadik féllel szerződésre lépett a kibocsátó hitelviszonyt megtestesítő értékpapíraira vonatkozó hitelminősítés kiadását illetően, a következők alkalmazandók:

- a) amennyiben ezek a hitelminősítések az eredeti 12 hónapot meghaladó, de három éven belüli időszakban kerülnek kiadásra, a hitelminősítő intézet attól a pillanattól kezdve nem adhat ki több hitelminősítést a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokra vonatkozóan, hogy tíz ilyen hitelviszonyt megtestesítő értékpapír minősítésre került;
- b) amennyiben legalább tíz hitelminősítés kerül kiadásra a kezdeti 12 hónapos időszakban, e hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokra vonatkozóan a hitelminősítő intézet ezen időszak végét követően nem adhat ki további hitelminősítéseket;
- c) amennyiben tíznél kevesebb hitelminősítést adtak ki, a hároméves időszak lejártától kezdve a hitelminősítő intézet nem adhat ki további hitelminősítéseket e hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokra vonatkozóan.

3. Amennyiben valamely kibocsátó ugyanazon tárgyban egynél több hitelminősítő intézettel lépett szerződésre, az (1) és (2) bekezdésben rögzített korlátozások e hitelminősítők közül csak egyre alkalmazandók. Mindazonáltal e hitelminősítő

intézetek egyikének sem lehet hat évet meghaladó időtartamú szerződéses kapcsolata a kibocsátóval.

4. Az (1)-(3) bekezdésben említett hitelminősítő intézet a szerződéses kapcsolat (1)-(3) bekezdésben említett maximális időtartamának végétől számított négy évig nem köthet szerződést a kibocsátóval vagy azzal kapcsolatban álló harmadik féllel a kibocsátóra vagy annak hitelviszonyt megtestesítő értékpapírojaira vonatkozó hitelminősítés kiadását illetően.

Az első albekezdés alkalmazandó a következőkre is:

- a) a hitelminősítő intézetek ugyanazon csoportjához tartozó hitelminősítő intézet, amelyhez az (1) és (2) bekezdésben említett hitelminősítő intézet is tartozik;
- b) az (1) és (2) bekezdésben említett hitelminősítő intézetben részesedéssel vagy tagsággal rendelkező hitelminősítő intézet;
- c) azon hitelminősítő intézet, amelyben az (1) és (2) bekezdésben említett hitelminősítő intézet részesedéssel vagy tagsággal rendelkezik.

5. Az (1)-(4) bekezdés az államadósság-minősítésekre nem alkalmazandó.

6. Amennyiben a szerződéses kapcsolat maximális időtartamának lejáratát követően az (1) és (2) bekezdésben foglalt szabályok értelmében valamely hitelminősítő intézet helyébe másik hitelminősítő intézet lép, a távozó hitelminősítő intézet átadás-átvételi dokumentációt állít össze a helyébe lépő hitelminősítő intézet számára. A dokumentáció tartalmazza a minősített szervezetre és a minősített hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokra vonatkozó releváns információkat, amelyek a távozó hitelminősítő intézet hitelminősítéseivel való összehasonlíthatóság biztosításához ésszerűen szükségesek lehetnek.

A távozó hitelminősítő intézetnek tudnia kell bizonyítani az EÉPH felé, hogy ezen információkat biztosította a helyébe lépő hitelminősítő intézet számára.

7. Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (5) bekezdésben említett átadás-átvételi dokumentáció tartalmára vonatkozó követelmények pontos meghatározása céljából.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2013. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.”

- (9) A 7. cikk (5) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„5. A hitelminősítő elemzők és a hitelminősítéseket, illetve a hitelminősítési kilátásokat jóváhagyó személyek díjazása és teljesítményértékelése nem függhet a hitelminősítő intézetnek a minősített szervezetektől vagy az azokkal kapcsolatban álló harmadik felektől származó bevétele összegétől.”;

(10) A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„2. A hitelminősítő intézet megfelelő intézkedéseket fogad el, hajt végre és érvényesít annak biztosítására, hogy az általa kiadott hitelminősítések és hitelminősítési kilátások a minősítési módszerei szempontjából lényeges, rendelkezésére álló valamennyi információ mélyreható elemzésén alapuljanak. Minden ahhoz szükséges intézkedést megtesz, hogy az általa egy hitelminősítés vagy hitelminősítési kilátás kibocsátásához felhasznált információk megfelelő minőségűek legyenek és megbízható forrásokból származzanak.”;

b) az (5) bekezdés a következő második albekezdéssel egészül ki:

„Az államadósság-minősítéseket legalább hathavonta felül kell vizsgálni.”;

c) a cikk a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) A minősítési módszerein, modelljein vagy fő minősítési feltevésein változtatni vagy azokat újjal felváltani kívánó hitelminősítő intézet honlapján közzéteszi a tervezett módosításokat vagy a tervezett új módszereket, az azok alkalmazásának okait és hatásait bemutató részletes magyarázattal együtt, és észrevételek tételére kéri fel az érdekelt feleket, amire legalább egy hónapos időszakot biztosít.

Az első albekezdésben említett konzultációs időszak lejártát követően a hitelminősítő intézet tájékoztatja az EÉPH-t a tervezett módosításokról, illetve a tervezett új módszerekről.”;

d) a (6) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„6. Amennyiben az EÉPH 22a. cikk (3) bekezdésében említett határozatát követően módosulnak a hitelminősítési tevékenységek során alkalmazott módszerek, modellek vagy fő minősítési feltevések, a hitelminősítő intézet:”;

ii. a szöveg a következő aa) ponttal egészül ki:

„aa) honlapján haladéktalanul közzéteszi az új módszereket és azok részletes magyarázatát;”;

e) a szöveg a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„7. Amennyiben a hitelminősítő intézet hibát fedez fel módszereiben vagy azok alkalmazásában, haladéktalanul:

a) tájékoztatja az EÉPH-t és minden érintett minősített szervezetet;

b) közzéteszi e hibákat a honlapján;

- c) kijavítja e hibákat a módszerekben; továbbá
- d) alkalmazza a (6) bekezdés a)-c) pontjában említett intézkedéseket.”;

(11) a szöveg a következő 8a. és 8b. cikkel egészül ki:

„8a. cikk

Strukturált pénzügyi eszközökről adott információk

1. A strukturált pénzügyi eszközök Unióban bejegyzett kibocsátói, kezdeményezői és szponzorai a (4) bekezdésnek megfelelően közzéteszik a strukturált pénzügyi eszköz alapul szolgáló egyedi eszközeinek hitelminőségéről és teljesítményéről, az értékpapírosítási tranzakció struktúrájáról, a cash flow-król, valamint az értékpapírosítási kitettséget támogató bármely biztosítékról szóló információt, továbbá minden olyan információt, amely a cash flow-kra és az alapul szolgáló eszközöket támogató biztosítékok értékére vonatkozó, átfogó és megalapozott stresszteszt elvégzéséhez szükséges.

2. Az információk (1) bekezdés szerinti közzétételére vonatkozó kötelezettség nem terjed ki olyan információk nyújtására, amelyek megsértenék az információs források bizalmasságának védelmét vagy a személyes adatok feldolgozását szabályozó törvényi rendelkezéseket.

3. Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők meghatározása érdekében:

- a) azok az információk, amelyeket az (1) bekezdésben említett személyeknek közzé kell tenniük az (1) bekezdésből eredő kötelezettségnek való megfelelés érdekében;
- b) ezen információk aktualizálásának gyakorisága;
- c) az információ standardizált közzétételi forma révén történő megjelenítési módja.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2013. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

4. Az EÉPH a strukturált pénzügyi eszközökről szóló információk (1) bekezdés szerinti közzétételéhez weboldalt hoz létre.

8b. cikk

A strukturált pénzügyi eszközök kettős hitelminősítése

1. Amennyiben egy kibocsátó vagy kapcsolatban álló harmadik fél valamely strukturált pénzügyi eszközről hitelminősítést kér, legalább két hitelminősítő

intézetet kell megbíznia. Minden hitelminősítő intézet a saját, független hitelminősítését nyújtja.

2. Az (1) bekezdésben említett kibocsátó vagy azzal kapcsolatban álló harmadik fél által megbízott hitelminősítő intézetek megfelelnek a következő feltételeknek:

- a) a hitelminősítő intézetek nem tartozhatnak egyazon hitelminősítőintézet-csoporthoz;
- b) egyik hitelminősítő intézet sem lehet részvényese vagy tagja a többi érintett hitelminősítő intézet bármelyikének;
- c) egyik hitelminősítő intézetnek sem lehet joga vagy hatásköre arra, hogy a többi hitelminősítő intézet bármelyikében szavazati jogot gyakoroljon;
- d) egyik hitelminősítő intézetnek sem lehet joga vagy hatásköre arra, hogy a többi hitelminősítő intézet bármelyikének adminisztratív, irányítási vagy felügyeleti szervébe tagokat nevezzen ki vagy távolítson el onnan;
- e) a hitelminősítő intézet adminisztratív, irányítási vagy felügyeleti szerve tagjainak egyike sem tagja a többi hitelminősítő intézet bármelyike adminisztratív, irányítási vagy felügyeleti szervének;
- f) egyik hitelminősítő intézet sem gyakorolhat ténylegesen meghatározó befolyást vagy ellenőrzést a többi hitelminősítő intézet bármelyike felett, illetve nem rendelkezhet az ennek gyakorlására vonatkozó hatáskörrel.”;

(12) A 10. cikk (1) és (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„1. A hitelminősítő intézet válogatás nélkül és időben közzétesz minden hitelminősítést és hitelminősítési kilátást, valamint a hitelminősítések megszüntetésére vonatkozó minden döntést. A hitelminősítés megszüntetésére vonatkozó döntés esetén a közzétett információnak teljes körűen tartalmaznia kell a döntés indokait.

Az első albekezdést az előfizetés útján terjesztett hitelminősítésekre is alkalmazni kell.

2. A hitelminősítő intézetek gondoskodnak arról, hogy a hitelminősítéseket és a hitelminősítési kilátásokat az I. melléklet D. szakaszában meghatározott követelményeknek megfelelően adják ki és kezeljék.”;

(13) A 11. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„2. A nyilvántartásba vett és a hitelesített hitelminősítő intézetek az EÉPH által létrehozott központi adatbázisban elérhetővé teszik a korábbi teljesítményi adataikkal – többek között a minősítési átmenet gyakoriságával –, valamint a múltban kiadott hitelminősítésekkel és az azokra vonatkozó változásokkal kapcsolatos információkat. A hitelminősítő intézetek az információkat az EÉPH által előírt szabványos formátumban nyújtják az említett adatbázis számára. Az EÉPH az említett információt hozzáférhetővé teszi a nyilvánosság számára, és évente összefoglaló tájékoztatót tesz közzé a fontosabb fejleményekről.”;

- (14) A szöveg a következő 11a. cikkel egészül ki:

„11a. cikk

Európai minősítési mutató

1. A nyilvántartásba vett és a hitelesített hitelminősítő intézetek hitelminősítés vagy hitelminősítési kilátás kiadásakor minősítési információkat nyújtanak az EÉPH-nak, többek között a minősített eszköz minősítésére és kilátásaira, a minősítés és a minősítési cselekmény típusára, valamint a közzététel napjára és időpontjára vonatkozóan. A benyújtott hitelminősítés a 21. cikk (4a) bekezdésének a) pontjában említett harmonizált minősítési skálán alapul.

2. Az EÉPH európai minősítési mutatót hoz létre, amely magában foglal minden, az (1) bekezdésnek megfelelően az EÉPH-hoz benyújtott hitelminősítést, valamint egy aggregát minősítési mutatót valamennyi minősített, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírra vonatkozóan. A mutató és az egyes hitelminősítések közzétételre kerülnek az EÉPH honlapján.”;

- (15) A 14. cikk (1) bekezdésében az „a Közösségben” szövegrész helyébe az „az Unióban” szövegrész lép;

- (16) A 18. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„2. Az EÉPH minden, a 16., 17. vagy 20. cikk szerinti határozatról tájékoztatja a Bizottságot, az EBH-t, az EBFH-t, az illetékes hatóságokat és az illetékes ágazati hatóságokat.”

- (17) A 19. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„1. Az EÉPH e rendelettel és a (2) bekezdésben említett díjszabállyal összhangban számít fel díjakat a hitelminősítő intézeteknek. Ezek a díjak teljes mértékben fedezik az EÉPH-nak a hitelminősítő intézetek nyilvántartásba vételéhez, hitelesítéséhez és felügyeletéhez, valamint ahhoz kapcsolódó szükséges kiadásait, hogy megtérítse az illetékes hatóságoknál az e rendelet alapján folytatott tevékenység során – különösen a feladatok 30. cikkel összhangban történő átruházása következtében – esetlegesen felmerült költségeket.”;

- (18) A 21. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők meghatározása érdekében.”

ii. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) az EÉPH által a folyamatos felügyelet céljából a nyilvántartásba vett és a hitelesített hitelminősítési intézetektől kért, a minősítési adatokra vonatkozó rendszeres jelentés tartalma és formátuma.”

iii. a szakasz az e) pont után a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2012. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.”

b) a cikk a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők meghatározása érdekében:

a) a 11a. cikkel összhangban a nyilvántartásba vett és a hitelesített hitelminősítő intézetek által alkalmazandó, harmonizált standard minősítési skála, amely a hitelkockázat mérésére szolgáló mértékrendszeren, valamint a minősítési kategóriák számán és az egyes minősítési kategóriák határértékein alapul majd;

b) a 11a. cikk (1) bekezdésével összhangban a hitelminősítő intézetek által közzeendő információ tartalma és bemutatása, beleértve a struktúrát, a formátumot, valamint a jelentéstétel módját és időzítését; továbbá

c) az EÉPH által a folyamatos felügyelet céljából a hitelminősítő intézetektől kért, a hitelminősítő intézetek által kivetett díjakra vonatkozó rendszeres jelentés tartalma és formátuma.

Az EÉPH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2013. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.”;

c) Az (5) bekezdés új albekezdéssel egészül ki:

„E jelentés a piaci koncentráció szintjét, a magas koncentrációból eredő kockázatokat, valamint a pénzügyi szektor általános stabilitására gyakorolt hatást is értékeli.”;

(19) A 22a. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk címe helyébe a következő szöveg lép:

„A minősítési módszerek vizsgálata”;

b) a szöveg a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„3. Az EÉPH azt is ellenőrzi, hogy a minősítési módszerekben tervezett, a hitelminősítő intézet által a 8. cikk (5a) bekezdésével összhangban bejelentett változtatások megfelelnek-e a 8. cikk (3) bekezdésében rögzített és a 21. cikk

(4) bekezdésének d) pontjában említett szabályozástechnikai standardokban pontosított feltételeknek. A hitelminősítő intézet csak azt követően alkalmazhatja az új módszert, hogy az EÉPH megerősítette a módszer 8. cikk (3) bekezdésének való megfelelését.

[Az EÉPH az 1060/2009/EK rendelet 21. cikke (4) bekezdésének d) pontjában említett szabályozástechnikai standard hatálybalépésének dátumától kezdve gyakorolhatja az az első albekezdésben említett hatáskört.]

Amennyiben a 21. cikk (4) bekezdésének d) pontjában említett szabályozástechnikai standard nem lépett hatályba, az EÉPH nem gyakorolhatja az első albekezdésben említett hatáskört.”;

(20) A szöveg a 35. cikk után az alábbi IIIa. címmel egészül ki:

„IIIa. CÍM

A HITELMINŐSÍTŐ INTÉZETEK POLGÁRI JOGI FELELŐSSÉGE

35a. cikk

Polgári jogi felelősség

1. Amennyiben valamely hitelminősítő intézet szándékosan vagy súlyos gondatlanságból elkövette a III. mellékletben felsorolt jogsértések valamelyikét, hatást gyakorolva ezzel egy olyan hitelminősítésre, amelyre valamely befektető egy minősített eszköz vásárlásakor támaszkodott, a befektető a neki okozott minden kárért keresetet indíthat az érintett hitelminősítő intézettel szemben.

2. Egy jogsértés akkor tekinthető a hitelminősítésre hatást gyakorlónak, ha a hitelminősítő intézet által kiadott hitelminősítés különbözik attól, amit a hitelminősítő intézet akkor adott volna ki, ha nem követi el a jogsértést.

3. A hitelminősítő intézet akkor jár el súlyos gondatlansággal, ha súlyosan figyelmen kívül hagyja az e rendelet által rá rótt kötelezettségeket.

4. Amennyiben a befektető olyan tényeket terjeszt elő, amelyekből arra lehet következtetni, hogy a hitelminősítő intézet a III. mellékletben felsorolt jogsértések bármelyikét elkövette, a hitelminősítő intézetre hárul annak bizonyítási terhe, hogy nem követte el az adott jogsértést, illetve, hogy a jogsértés nem volt hatással a kiadott hitelminősítésekre.

5. Az (1) bekezdésben említett polgári jogi felelősség megállapodás révén nem zárható ki vagy korlátozható előzetesen. Az ilyen megállapodásokban a polgári jogi felelősséget előzetesen kizáró vagy korlátozó minden záradék semmisnek tekintendő.”;

(21) A 36a. cikk a következőképpen módosul:

a) A (2) bekezdés a)–e) pontja helyébe a következő szöveg lép:

- „a) a III. melléklet I. szakaszának 1–5., 11–15., 19., 20., 23., 26a–26d., 28., 30., 32., 33., 35., 41., 43., 50. és 51. pontjában említett jogsértések esetén a pénzbírságok összege legalább 500 000 EUR, de legfeljebb 750 000 EUR;
 - b) a III. melléklet I. szakaszának 6–8., 16–18., 21., 22., 24., 25., 27., 29., 31., 34., 37–40., 42., 45–49a., 52. és 54. pontjában említett jogsértések esetén a pénzbírságok összege legalább 300 000 EUR, de legfeljebb 450 000 EUR;
 - c) a III. melléklet I. szakaszának 9., 10., 26., 26e., 36., 44. és 53. pontjában említett jogsértések esetén a pénzbírságok összege legalább 100 000 EUR, de legfeljebb 200 000 EUR;
 - d) a III. melléklet II. szakaszának 1., 6., 7., 8. és 9. pontjában említett jogsértések esetén a pénzbírságok összege legalább 50 000 EUR, de legfeljebb 150 000 EUR;
 - e) a III. melléklet II. szakaszának 2., 3a., 3b., 4., 4a. és 5. pontjában említett jogsértések esetén a pénzbírságok összege legalább 25 000 EUR, de legfeljebb 75 000 EUR;”;
 - b) a (2) bekezdésben a g) és h) pont helyébe a következő szöveg lép:
 - „g) a III. melléklet III. szakaszának 1–3a. és 11. pontjában említett jogsértések esetén a pénzbírságok összege legalább 150 000 EUR, de legfeljebb 300 000 EUR;
 - h) a III. melléklet III. szakaszának 4., 4a., 4b., 4c., 6., 8. és 10. pontjában említett jogsértések esetén a pénzbírságok összege legalább 90 000 EUR, de legfeljebb 200 000 EUR;”;
- (22) A 38a. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:
- „1. A Bizottság a 2011. június 1-jén kezdődő, négyéves időszakra felhatalmazást kap az 5. cikk (6) bekezdésének harmadik albekezdésében, a 19. cikk (2) bekezdésében, a 23e. cikk (7) bekezdésében és a 37. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. A Bizottság legkésőbb hat hónappal a négyéves időszak vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem vonja vissza a felhatalmazást a 38b. cikknek megfelelően, akkor az a korábbival megegyező időtartamra automatikusan meghosszabbodik.”;
- (23) A 38b. cikkben az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „1. Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 5. cikk (6) bekezdésének harmadik albekezdésében, a 19. cikk (2) bekezdésében, a 23e. cikk (7) bekezdésében és a 37. cikkben említett felhatalmazást.”;
- (24) A 39. cikk a következőképpen módosul:
- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„2012. december 7-ig a Bizottság értékelést készít e rendelet alkalmazásáról, ideértve a hitelminősítések Unióban történő felhasználásának értékelését, a hitelminősítési piac koncentrációs szintjére gyakorolt hatást, a rendelet hatásainak költségeit és hasznát, valamint a hitelminősítő intézetnek a minősített szervezet által fizetett javadalmazása megfelelőségét („a kibocsátó fizet” modell), és arról jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”;

b) a szöveg a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„4. A Bizottság 2015. július 1-jéig értékeli a helyzetet a hitelminősítések piacán, különösen az elegendő választék rendelkezésre állását a 6b. és 8b. cikkben rögzített követelményeknek való megfelelés érdekében. A felülvizsgálatban értékelni kell azt is, szükséges-e a 8a. cikkben foglalt követelmények hatályának kiterjesztése más pénzügyi termékekre, többek között a fedezett kötvényekre.”;

(25) Az I. melléklet e rendelet I. mellékletének megfelelően módosul;

(26) A II. melléklet e rendelet II. mellékletének megfelelően módosul;

(27) A III. melléklet e rendelet III. mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Mindazonáltal az e rendelet 1. cikkének (7), (9), (10), (12), (13) és (25) bekezdése 2014. június 1-től alkalmazandó az 1060/2009/EK rendelet 4. cikke (3) bekezdésének b) pontjában, valamint 5. cikke (6) bekezdése második albekezdésének b) pontjában említett, arra vonatkozó értékelés céljából, miszerint a harmadik országbeli követelmények legalább annyira szigorúak, mint az említett rendelet 6–12. cikkében megállapított előírások.

E rendelet 1. cikkének (8) bekezdése az 1060/2009/EK rendelet 6a. cikke (1) bekezdésének a) pontja vonatkozásában [e rendelet hatályba lépését követő 1 év]-től/-től alkalmazandó valamely hitelminősítő intézet azon részvényesei vagy tagjai vonatkozásában, akik 2011. november 15-én egynél több hitelminősítő intézetben birtokolták a tőke legalább 5 %-át.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

I. MELLÉKLET

Az 1060/2009/EK rendelet I. melléklete a következőképpen módosul:

(1) A B. szakasz a következőképpen módosul:

a) az 1. pont helyébe a következő szöveg lép:

„1. A hitelminősítő intézetnek fel kell tárnia, ki kell küszöbölnie vagy kezelnie kell, továbbá egyértelműen és jól láthatóan fel kell hívnia a figyelmet azokra a tényleges vagy lehetséges összeférhetetlenségekre, amelyek befolyásolhatják a hitelminősítő elemzők, alkalmazottak és azon más természetes személyek elemzéseit és véleményeit, akiknek a szolgáltatásai a hitelminősítő intézet rendelkezésére állnak vagy ellenőrzése alatt vannak, és akik közvetlenül részt vesznek a hitelminősítési tevékenységekben, valamint a hitelminősítéseket és hitelminősítési kilátásokat jóváhagyó személyek elemzéseit és véleményeit.”;

b) a 3. pont a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:

„3. A hitelminősítő intézet az alábbi esetek egyikében sem ad ki hitelminősítést vagy hitelminősítési kilátást, illetve meglévő hitelminősítés vagy hitelminősítési kilátás esetén haladéktalanul nyilvánosan jelzi, hogy a hitelminősítés vagy hitelminősítési kilátás befolyásolt lehet.”;

ii. az a) pont után a következő aa) pont kerül beillesztésre:

„aa) a valamely hitelminősítő intézetben közvetve vagy közvetlenül a tőke vagy a szavazati jogok legalább 10 %-át birtokló, vagy a hitelminősítő intézet üzleti tevékenységére más módon jelentős befolyást gyakorolni képes részvényes vagy tag közvetlenül vagy közvetve birtokolja a minősített szervezet vagy azzal kapcsolatban álló fél pénzügyi eszközeit, vagy e szervezetben vagy kapcsolatban álló harmadik félben bármilyen, a diverzifikált kollektív befektetési formákban – többek között a kezelt alapokban, például a nyugdíjalapokban és az életbiztosításban – való részesedésektől eltérő, közvetlen vagy közvetett tulajdonosi érdekeltséggel rendelkezik, amelyek révén nem kerül olyan helyzetbe, hogy jelentős befolyást gyakorolhasson a befektetési forma üzleti tevékenységére.”;

iii. a b) pont után a következő ba) pont kerül beillesztésre:

„ba) a hitelminősítés olyan minősített szervezetre vagy azzal kapcsolatban álló harmadik félre vonatkozóan került kiadásra, amely közvetlenül vagy közvetve a hitelminősítő intézet tőkéjének vagy szavazati jogainak legalább 10 %-át birtokolja.”;

iv. a c) pont után a következő ca) pont kerül beillesztésre:

„ca) a valamely hitelminősítő intézetben közvetve vagy közvetlenül a tőke vagy a szavazati jogok legalább 10 %-át birtokló, vagy a hitelminősítő intézet üzleti tevékenységére más módon jelentős befolyást gyakorolni képes részvényes vagy tag a minősített szervezet vagy azzal kapcsolatban álló harmadik fél igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának tagja;”;

v. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A hitelminősítés során azt is késlekedés nélkül meg kell állapítani, hogy indokolt-e ismételt értékelést végrehajtani, illetve a hitelminősítést vagy a hitelminősítési kilátást visszavonni.”;

c) a szöveg a következő 3a. ponttal egészül ki:

„(3a) A hitelminősítő intézet biztosítja, hogy a hitelminősítési és kiegészítő szolgáltatások nyújtásáért ügyfeleinek felszámított díjak megkülönböztetésmentesek és a tényleges költségeken alapulnak. A hitelminősítési szolgáltatásokért felszámított díjak nem függhetnek a hitelminősítő intézet által kiadott hitelminősítés szintjétől vagy az elvégzett munka bármely más eredményétől.”;

d) a 4. pontban az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„4. Sem a hitelminősítő intézet, sem pedig a hitelminősítő intézetben közvetve vagy közvetlenül a tőke vagy a szavazati jogok legalább 5 %-át birtokló, vagy a hitelminősítő intézet üzleti tevékenységére más módon jelentős befolyást gyakorolni képes személy nem nyújthat konzultációs vagy tanácsadói szolgáltatásokat a minősített szervezetnek vagy azzal kapcsolatban álló harmadik félnek a minősített szervezet vagy a kapcsolatban álló harmadik fél vállalati vagy jogi struktúrájára, eszközeire, kötelezettségeire vagy tevékenységeire vonatkozóan.”;

e) a 7. pont a következőképpen módosul:

i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) minden hitelminősítési és hitelminősítési kilátásra vonatkozó döntés esetében a hitelminősítés, illetve a hitelminősítési kilátás megállapításában részt vevő hitelminősítő elemző személyazonossága, a hitelminősítést, illetve a hitelminősítési kilátást jóváhagyó személyek személyazonossága, annak részletei, hogy a hitelminősítés felkérésre vagy anélkül történt, valamint a hitelminősítési cselekmény dátuma;”;

ii. a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) a hitelminősítő intézet által a hitelminősítések és a hitelminősítési kilátások meghatározására használt eljárások és módszerek nyilvántartása;”;

iii. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) a belső nyilvántartás és iratok, beleértve a nem nyilvános információkat és munkadokumentumokat, amelyeket bármely meghozandó hitelminősítési, illetve hitelminősítési kilátásra vonatkozó döntés alapjaként használnak fel;”;

(2) A C. szakasz a következőképpen módosul:

a) a 2. pont bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:

„2. Az 1. pontban említett személy egy adott minősített szervezet hitelminősítésének vagy hitelminősítési kilátásának meghatározásában nem vehet részt vagy azt egyéb módon nem befolyásolhatja, ha ez a személy.”;

b) a 3. pont b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a minősített szervezeten vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik félén kívül ne hozzák mások tudomására a hitelminősítő intézet hitelminősítéseivel, jövőbeli esetleges hitelminősítéseivel vagy hitelminősítési kilátásaival kapcsolatos információkat;”;

c) a 7. pont helyébe a következő szöveg lép:

„7. Az 1. pontban említett személyek a hitelminősítést vagy hitelminősítési kilátást követő hat hónapon belül nem tölthetnek be vezetői kulcspozíciót a minősített szervezetenél vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik félénél.”;

d) a 8. pont helyébe a következő szöveg lép:

„8. A 7. cikk (4) bekezdése alkalmazásában:

a) a hitelminősítő intézetek biztosítják, hogy a vezető hitelminősítő elemzők ne vegyenek részt négy évet meghaladó időtartamon keresztül olyan hitelminősítési tevékenységekben, amelyek ugyanahhoz a minősített szervezethez vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik félhez kapcsolódnak;

b) a valamely kibocsátó vagy azzal kapcsolatban álló harmadik fél által megbízottakon kívüli hitelminősítő intézetek, valamint minden, államadósság-minősítést kibocsátó hitelminősítő intézet biztosítja, hogy:

i. a hitelminősítő elemzők ne vegyenek részt öt évet meghaladó időtartamon keresztül olyan hitelminősítési tevékenységekben, amelyek ugyanahhoz a minősített szervezethez vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik félhez kapcsolódnak;

ii. a hitelminősítést jóváhagyó személyek ne vegyenek részt hét évet meghaladó időtartamon keresztül olyan hitelminősítési tevékenységekben, amelyek ugyanahhoz a minősített szervezethez vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik félhez kapcsolódnak.

Az első albekezdés a) és b) pontjában említett személyek az említett pontokban meghatározott időtartamok lejártát követő két évig nem vehetnek részt az e pontokban említett minősített szervezetnek vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik feleknek nyújtott hitelminősítési tevékenységekben.”;

- (3) A D. szakasz címének helyébe a következő szöveg lép:

„A hitelminősítések és hitelminősítési kilátások bemutatására vonatkozó szabályok”;

- (4) A D. szakasz I. része a következőképpen módosul:

- a) az 1. pont helyébe a következő szöveg lép:

„1. A hitelminősítő intézet biztosítja, hogy a hitelminősítés és a hitelminősítési kilátás egyértelműen és jól láthatóan feltüntesse az adott hitelminősítési tevékenység azon vezető hitelminősítő elemzőjének a nevét és beosztását, aki elsődlegesen felelt a hitelminősítés kidolgozásáért, valamint a hitelminősítés, illetve a hitelminősítési kilátás jóváhagyásáért elsődlegesen felelős személy nevét és beosztását.”;

- b) a 2. pont a következőképpen módosul:

- i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a hitelminősítés vagy hitelminősítési kilátás elkészítéséhez felhasznált minden alapvetően lényeges forrást feltüntessenek, ideértve a minősített szervezetet vagy adott esetben az azzal kapcsolatban álló harmadik felet is, annak megjelölésével együtt, hogy a hitelminősítést vagy hitelminősítési kilátást közzétették-e az adott minősített szervezettel vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik féllel, és módosították-e a közzétételt követően, mielőtt annak kiadására sor került;”;

- ii. a d) és e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) a hitelminősítés terjesztés céljából, első alkalommal történő kiadásának dátumát és utolsó frissítésének dátumát (beleértve az esetleges hitelminősítési kilátásokat is) világosan és jól láthatóan feltüntessék;

e) tájékoztatást nyújt arról, hogy a hitelminősítés újonnan kibocsátott pénzügyi eszközök értékelésére vonatkozik-e, és hogy a hitelminősítő intézet a pénzügyi eszközt első alkalommal értékeli-e; és”;

- iii. a szöveg a következő f) ponttal egészül ki:

„f) a hitelminősítési kilátások esetében feltüntetésre kerül az az időhorizont, amelyen belül a hitelminősítés változása várható.”;

- c) a szöveg a következő 2a. ponttal egészül ki:

„2a. A hitelminősítő intézet a hitelminősítés során alkalmazott modelleket és minősítési módszereket körülvevő feltevéseket, paramétereket, korlátokat és bizonytalanságokat magyarázó iránymutatást fűz a módszerek, modellek és fő minősítési feltevések közzétételéhez; az iránymutatás többek között tartalmazza a hitelminősítő intézet által a minősítés megállapítása során végrehajtott stresszhelyzet-szimulációkat, az általa elvégzett vagy alapul vett cash-flow elemzésekre vonatkozó hitelminősítési információkat, és adott esetben a hitelminősítésben várható változásra való utalást. Ennek az iránymutatásnak egyértelműnek és könnyen érthetőnek kell lennie.”;

- d) a 3. pont helyébe a következő szöveg lép:

„3. A hitelminősítő intézet a hitelminősítés, illetve a hitelminősítési kilátás közzétételét legalább egy teljes munkanappal megelőzően, a minősített szervezetnél rendszeresített munkaidőben tájékoztatja a minősített szervezetet. Ez a tájékoztatás tartalmazza a hitelminősítés, illetve a kilátás alapjául szolgáló fő megfontolásokat, lehetőséget biztosítva ezáltal a minősített szervezetnek arra, hogy felhívja a hitelminősítő intézet figyelmét az esetleges ténybeli hibákra.”;

- e) a 4. pont első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„4. A hitelminősítő intézetnek a hitelminősítések, illetve hitelminősítési kilátások közzétételekor világosan és jól láthatóan fel kell tüntetnie a hitelminősítés vagy hitelminősítési kilátás jellemzőit és korlátaikat. A hitelminősítő intézetnek a hitelminősítések, illetve hitelminősítési kilátások közzétételekor különösen azt kell jól láthatóan jeleznie, hogy a minősített szervezetről rendelkezésére álló információk minőségét kielégítőnek találja-e, és hogy milyen mértékben ellenőrizte a minősített szervezet vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik fél által rendelkezésére bocsátott információkat. Ha a hitelminősítés vagy hitelminősítési kilátás olyan szervezetre vagy pénzügyi eszközre vonatkozik, amelyről korlátozottan állnak rendelkezésre korábbi adatok, a hitelminősítő intézet e korlátokat jól látható helyen egyértelműen jelzi.”;

- f) az 5. pont első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„5. A hitelminősítés vagy hitelminősítési kilátás megjelentetésekor a hitelminősítő intézet sajtóközleményeiben vagy jelentéseiben bemutatja a hitelminősítés alapjául szolgáló fő elemeket.”;

- g) a szöveg a következő 6. ponttal egészül ki:

„6. A hitelminősítő intézet minden szervezet vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapír vonatkozásában folyamatosan közzéteszi a kezdeti felülvizsgálat vagy előzetes minősítés céljából benyújtott információkat. E közzétételt attól függetlenül meg kell tenni, hogy a kibocsátó végleges minősítésre szerződött-e a hitelminősítő intézettel.”;

- (5) A D. szakasz II. részének 3. és 4. pontja törlésre kerül;

- (6) A D. szakasz a következő III. résszel egészül ki:

„III. Az államadósság-minősítésekkel kapcsolatos további követelmények

1. A hitelminősítő intézet államadósság-minősítés vagy ahhoz kapcsolódó minősítési kilátás kibocsátásakor a minősítéshez vagy minősítési kilátáshoz részletes kutatási jelentést csatol, amely magyarázatot nyújt a minősítés illetve kilátás meghatározása során figyelembe vett valamennyi feltevésre, paraméterre, korlátra, bizonytalanságra és egyéb tényezőre. Ennek a jelentésnek egyértelműnek és könnyen érthetőnek kell lennie.

2. A korábbi államadósság-minősítéshez vagy kapcsolódó minősítési kilátáshoz képest bekövetkező változást kísérő kutatási jelentésnek a következő elemeket kell tartalmaznia:

- a) A mennyiségi feltevésekben bekövetkező, a minősítés változását indokló változásoknak és azok relatív súlyának részletes értékelése. A részletes értékelés a következő elemek leírását tartalmazza: egy főre jutó jövedelem, GDP növekedési ráta, infláció, költségvetési egyensúly, külső egyenleg, külsőadósság-állomány, egy gazdaságfejlődési mutató, egy nemteljesítési mutató és minden egyéb releváns, figyelembe vett tényező. Mindezt az egyes tényezők relatív súlyával kell kiegészíteni;
- b) A minőségi feltevésekben bekövetkező, a minősítés változását indokló változásoknak és azok relatív súlyának részletes értékelése;
- c) A minősítés változásához kapcsolódó kockázatok, korlátok és bizonytalanságok részletes leírása; valamint
- d) A minősítés módosításáról határozó hitelminősítő bizottság üléseiről készült jegyzőkönyvek összefoglalója.

3. Az államadósság-minősítéseket és kapcsolódó minősítési kilátásokat a hitelminősítő intézet csak az európai uniós piacok zárását követően és nyitásuk előtt legalább egy órával tehetik közzé. Mindez nem érinti a D. szakasz I. részének 3. pontját.”;

(7) Az E. szakasz I. része a következőképpen módosul:

- a) a 3. pont helyébe a következő szöveg lép:

„3. a hitelminősítő intézetnek a hitelminősítések nyilvánosságra hozatalára és az egyéb kapcsolódó közlésekre, ideértve a minősítési kilátásokat is, vonatkozó politikája;”;

- b) a 6. pont helyébe a következő szöveg lép:

„6. a rendszereiben, erőforrásaiban és eljárásaiban végrehajtott lényeges változtatások;”;

(8) Az E. szakasz II. része 2. pontjának első albekezdése a következőképpen módosul:

- a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) az egyes ügyfeleknek az egyedi minősítési és esetleges kiegészítő szolgáltatásokért felszámított díjak listája;”;

b) a szöveg a következő aa) ponttal egészül ki:

„aa) árképzése, beleértve a különböző eszközosztályok minősítése esetében alkalmazott díjstruktúrát és árazási kritériumokat;”;

(9) Az E. szakasz III. része a következőképpen módosul:

a) a 3. pont helyébe a következő szöveg lép:

„3. az új hitelminősítésekhez, a hitelminősítések felülvizsgálatához, a módszerek vagy modellek értékeléséhez rendelt munkatársakra és a felső vezetésre, valamint a különböző eszközosztályokhoz (vállalati – strukturált pénzügyi eszközök – államadósság) kapcsolódó minősítési tevékenységekhez rendelt munkatársakra vonatkozó statisztikák;”;

b) a 7. pont helyébe a következő szöveg lép:

„7. pénzügyi információk a hitelminősítő intézet bevételéről – beleértve a teljes forgalmat is – a hitelminősítési szolgáltatásokból és a kiegészítő szolgáltatásokból származó díjak szerinti bontásban, az egyes tevékenységek átfogó ismertetésével, ideértve a minősítési szolgáltatásokat igénybe vevő ügyfeleknek nyújtott kiegészítő szolgáltatásokból származó bevételeket, valamint a különböző eszközosztályok minősítéséhez rendelt díjakat. A teljes forgalomra vonatkozó információnak tartalmaznia kell a forgalom Unión belül generált bevétel és világszerte generált bevétel szerinti, földrajzi megosztását is;”.

II. MELLÉKLET

Az 1060/2009/EK rendelet II. mellékletének 1. pontjában a „Közösségben” szó helyébe az „Unióban” szó lép.

III. MELLÉKLET

Az 1060/2009/EK rendelet III. melléklete a következőképpen módosul:

(1) Az I. rész a következőképpen módosul:

a) a 19., 20. és 21. pont helyébe a következő szöveg lép:

„19. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet B. szakaszának 1. pontjával összefüggésben azáltal, ha nem tárja fel, nem küszöböli ki vagy nem kezeli, továbbá nem jelzi egyértelműen és jól láthatóan azokat a tényleges vagy lehetséges összeférhetetlenségeket, amelyek befolyásolhatják a hitelminősítő elemzők, alkalmazottak és azon más természetes személyek elemzéseit vagy véleményeit, akiknek a szolgáltatásai a hitelminősítő intézet rendelkezésére állnak vagy ellenőrzése alatt vannak, és akik közvetlenül részt vesznek a hitelminősítések kiadásában vagy jóváhagyják a hitelminősítéseket és a hitelminősítési kilátásokat.

20. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet B. szakasza 3. pontjának első bekezdésével összefüggésben azáltal, ha az említett pont első bekezdésében meghatározott valamely körülmény fennállása esetén hitelminősítést vagy hitelminősítési kilátást ad ki, illetve ha meglévő hitelminősítés esetén nem jelzi a nyilvánosság felé haladéktalanul, hogy az említett körülmények befolyásolhatják a hitelminősítést, illetve hitelminősítési kilátást.

21. A hitelminősítő intézet megsérti a 6. cikk (2) bekezdését az I. melléklet B. szakasza 3. pontjának második bekezdésével összefüggésben azáltal, ha nem állapítja meg késlekedés nélkül, hogy indokolt-e ismételt értékelést végrehajtani, illetve a meglévő hitelminősítést vagy minősítési kilátást visszavonni.”;

b) a szöveg a következő 26a–26f. ponttal egészül ki:

„26a. Az a hitelminősítő intézet, amely egy kibocsátóval vagy azzal kapcsolatban álló harmadik féllel szerződésre lépett a kibocsátóra vonatkozó hitelminősítés kiadását illetően, megsérti a 6b. cikk (1) bekezdését, ha hároméves időszakon túl ad ki hitelminősítést e kibocsátóra vonatkozóan.

26b. Az a hitelminősítő intézet, amely egy kibocsátóval vagy azzal kapcsolatban álló harmadik féllel szerződésre lépett a kibocsátó hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjaira vonatkozó hitelminősítés kiadását illetően, megsérti a 6b. cikk (2) bekezdését, ha egyazon kibocsátó legalább tíz hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjára vonatkozóan 12 hónapos időszakon túl ad ki hitelminősítést, vagy ha hároméves időszakon túl ad ki hitelminősítést e kibocsátó hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjaira vonatkozóan.

26c. Az a hitelminősítő intézet, amely legalább még egy másik hitelminősítő mellett lépett szerződésre egy kibocsátóval, megsérti a 6b. cikk (3) bekezdését, ha szerződéses kapcsolatát az adott kibocsátóval hat éven túl fenntartja.

26d. Az a hitelminősítő intézet, amely egy kibocsátóval vagy azzal kapcsolatban álló harmadik féllel szerződésre lépett a kibocsátóra vagy annak hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjaira vonatkozó hitelminősítés kiadását illetően, megsérti a 6b. cikk (4) bekezdését, ha nem tartja tiszteletben a tilalmat, miszerint a szerződéses kapcsolat 6b. cikk (1)–(3) bekezdésében említett maximális időtartamának végétől számított négyéves időszakon keresztül nem adhat ki hitelminősítést e kibocsátóra vagy annak hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjaira vonatkozóan.

26e. Az a hitelminősítő intézet, amely egy kibocsátóval vagy azzal kapcsolatban álló harmadik féllel szerződésre lépett a kibocsátóra vagy annak hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjaira vonatkozó hitelminősítés kiadását illetően, megsérti a 6b. cikk (6) bekezdését, ha a kibocsátóval vagy azzal kapcsolatban álló harmadik féllel fennálló szerződéses kapcsolat maximális időtartamának lejáratát követően nem bocsátja a kibocsátó vagy azzal kapcsolatban álló harmadik fél által a kibocsátóra vagy annak hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjaira vonatkozó hitelminősítés kiadására szerződtetett, soron következő hitelminősítő intézet rendelkezésére az előírt információkat tartalmazó átadás-átvételi dokumentációt.”;

- c) a 33. pont helyébe a következő szöveg lép:

„A hitelminősítő intézet megsérti a 7. cikk (3) bekezdését az I. melléklet C. szakaszának 2. pontjával összefüggésben azáltal, ha nem biztosítja, hogy az említett szakasz 1. pontjában említett személyek az említett szakasz 2. pontjában meghatározott feltételek esetén ne vehessenek részt egy adott hitelminősítés vagy hitelminősítési kilátás meghatározásában, és azt egyéb módon se befolyásolhassák.”;

- d) a 36. pont helyébe a következő szöveg lép:

„36. A hitelminősítő intézet megsérti a 7. cikk (3) bekezdését az I. melléklet C. szakaszának 7. pontjával összefüggésben azáltal, ha nem biztosítja, hogy a C. szakasz 1. pontjában említett személyek a hitelminősítést vagy hitelminősítési kilátást követő hat hónapon belül ne tölthessenek be vezetői kulcspozíciót a minősített szervezetnél vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik félnél.”;

- e) a 38., 39. és 40. pont helyébe a következő szöveg lép:

„38. A hitelminősítő intézet megsérti a 7. cikk (4) bekezdését az I. melléklet C. szakasza 8. pontja első bekezdése b) pontjának i. alpontjával összefüggésben azáltal, ha nem biztosítja, hogy nem kezdeményezett hitelminősítések készítése esetén a hitelminősítő elemzők ne vegyenek részt öt évet meghaladó időtartamon keresztül olyan hitelminősítési tevékenységekben, amelyek ugyanahhoz a minősített szervezethez vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik félhez kapcsolódnak.

39. A hitelminősítő intézet megsérti a 7. cikk (4) bekezdését az I. melléklet C. szakasza 8. pontja első bekezdése b) pontjának ii. alpontjával összefüggésben azáltal, ha nem biztosítja, hogy nem kezdeményezett hitelminősítések készítése esetén a hitelminősítést jóváhagyó személyek ne vegyenek részt hét évet

meghaladó időtartamon keresztül olyan hitelminősítési tevékenységekben, amelyek ugyanahhoz a minősített szervezethez vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik félhez kapcsolódnak.

40. A hitelminősítő intézet megsérti a 7. cikk (4) bekezdését az I. melléklet C. szakasz 8. pontjának második bekezdésével összefüggésben azáltal, ha nem biztosítja, hogy az említett pont első bekezdésének a) és b) alpontjában említett személyek az ezen alpontokban meghatározott időtartamok lejártát követő két évig ne vegyenek részt az e pontokban említett minősített szervezetnek vagy az azzal kapcsolatban álló harmadik feleknek nyújtott hitelminősítési tevékenységekben.”;

f) a 42. pont helyébe a következő szöveg lép:

„A hitelminősítő intézet megsérti a 8. cikk (2) bekezdését azáltal, ha nem fogad el, nem hajt végre vagy nem érvényesít megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy az általa kiadott hitelminősítések és minősítési kilátások a minősítési módszerei szempontjából lényeges, rendelkezésére álló valamennyi információ mélyreható elemzésén alapuljanak.”;

g) a 46. pont helyébe a következő szöveg lép:

„A hitelminősítő intézet megsérti a 8. cikk (5) bekezdése első albekezdésének első mondatát azáltal, ha nem követi nyomon az államadósság-minősítéstől eltérő hitelminősítéseit vagy nem vizsgálja felül folyamatosan, legalább évente az államadósság-minősítéstől eltérő hitelminősítéseit és módszereit.”;

h) a szöveg a következő 46a. ponttal egészül ki:

„46a. A hitelminősítő intézet megsérti a 8. cikk (5) bekezdésének második albekezdését a 8. cikk (5) bekezdése első albekezdésének első mondatával összefüggésben azáltal, ha nem követi nyomon az államadósság-minősítéseit vagy nem vizsgálja felül folyamatosan, legalább hathavonta az államadósság-minősítéseit.”;

i) a szöveg a következő 49a. ponttal egészül ki:

„49a. A hitelminősítő intézet megsérti a 8. cikk (7) bekezdésének c) pontját a 8. cikk (6) bekezdésének c) pontjával összefüggésben azáltal, ha nem értékeli újra a hitelminősítést olyan esetben, amikor a módszerekben vagy azok alkalmazásában felmerülő hibák hatást gyakoroltak a hitelminősítés kiadására.”;

(2) A II. rész a következőképpen módosul:

a) a következő 3a. és 3b. pontok kerülnek beillesztésre:

„3a. A hitelminősítő intézet megsérti a 8. cikk (5a) bekezdésének második albekezdését azáltal, ha nem tájékoztatja az EÉPH-t a minősítési módszerek, modellek vagy fő minősítési feltevések tervezett módosításáról vagy a tervezett új minősítési módszerekről, modellekről vagy fő minősítési feltevésekről.

3b. A hitelminősítő intézet megsérti a 8. cikk (7) bekezdésének a) pontját azáltal, ha nem tájékoztatja az EÉPH-t a módszereiben vagy azok alkalmazásában felfedezett hibákról.”;

- b) a szöveg a következő 4a. ponttal egészül ki:

„4a. A hitelminősítő intézet megsérti a 11a. cikk (1) bekezdését azáltal, ha nem teszi elérhetővé az előírt információkat, vagy ha az információkat nem az előírt formátumban adja át.”;

- (3) A III. rész a következőképpen módosul:

- a) a szöveg a következő 3a. ponttal egészül ki:

„3a. A hitelminősítő intézet megsérti a 8. cikk (5a) bekezdésének első albekezdését azáltal, ha honlapján nem teszi közzé a minősítési módszerein, modelljein vagy fő minősítési feltevésein tervezett módosításokat vagy a tervezett új módszereket, modelleket és fő minősítési feltevéseket a tervezett változtatások okait és hatásait bemutató részletes magyarázattal együtt.”;

- b) a szöveg a következő 4a., 4b. és 4c. ponttal egészül ki:

„4a. Az új módszereket alkalmazni kívánó hitelminősítő intézet megsérti a 8. cikk (6) bekezdésének aa) pontját azáltal, ha honlapján nem teszi haladéktalanul közzé az új módszereket azok részletes magyarázatával együtt.

4b. A hitelminősítő intézet megsérti a 8. cikk (7) bekezdésének a) pontját azáltal, ha nem tájékoztatja az érintett minősített szervezeteket a módszereiben vagy azok alkalmazásában felfedezett hibákról.

4c. A hitelminősítő intézet megsérti a 8. cikk (7) bekezdésének b) pontját azáltal, ha nem teszi közzé honlapján a módszereiben vagy azok alkalmazásában felfedezett hibákat.”;

- c) a 6. és 7. pont helyébe a következő szöveg lép:

„6. A hitelminősítő intézet megsérti a 10. cikk (2) bekezdését az I. melléklet D. szakasza I. részének 1., 2. vagy 2a. pontjával, 4. pontja első bekezdésével vagy 5. vagy 6. pontjával, vagy az I. melléklet D. szakasza II. vagy III. részével összefüggésben azáltal, ha a hitelminősítések vagy hitelminősítési kilátások kiadásakor nem nyújtja az ezekben a rendelkezésekben előírt tájékoztatást.

7. A hitelminősítő intézet megsérti a 10. cikk (2) bekezdését az I. melléklet D. szakasza I. részének 3. pontjával összefüggésben azáltal, ha nem tájékoztatja a minősített szervezetet a hitelminősítés, illetve a hitelminősítési kilátás közzétételét legalább egy teljes munkanappal megelőzően, a minősített szervezetnél rendszeresített munkaidőben.